XXIX. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM — Ára: 1.80 Ft — 1973. ÁPRILIS 12.

— *És most valld be szépen: hová tetted azt a rengeteg kosztpénzt?*

Brenner György rajza

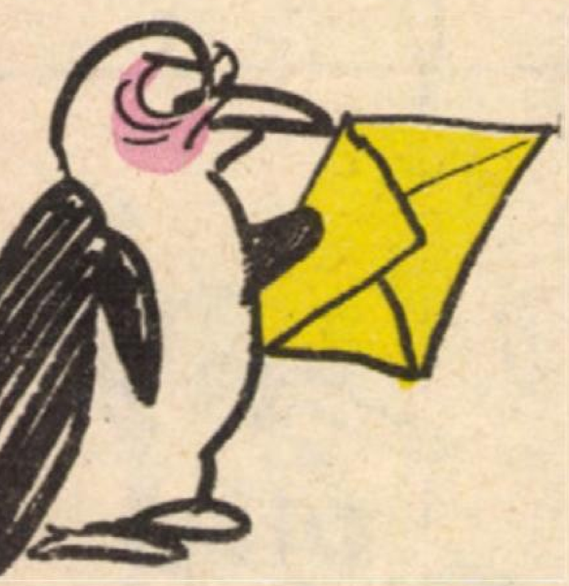

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

1

Hogy a körtéri Pingvin falatozóban milyen őskori állapotok uralkodnak, azt mindenki tudja, aki valaha is megfordult ott. Ezt tette szóvá nemrég a Ludasban is egy kis írás, *„Pingvin Buda sarkvidékén”* címmel. Azóta megérkezett a válasz is a cikkre, de mintha a sarkvidékről jött volna, olyan fagyos hangú.

A Dél-budai Vendéglátó Vállalat igazgatója megírta, hogy ebben az évben teljesen felújítják a Pingvin falatozót, s utána *„bisztró profilban”* nyitják meg újból. Addig is, ígérte a levél, a mellékhelyiségeket rendszeresen fogják takarítani. Ezek után a levél e szavakkal zárult: *„Megjegyezzük, hogy fejlesztési célkitűzéseink megvalósítását az ilyen hangvételű cikkek megjelenése egyáltalában nem befolyásolja.”*

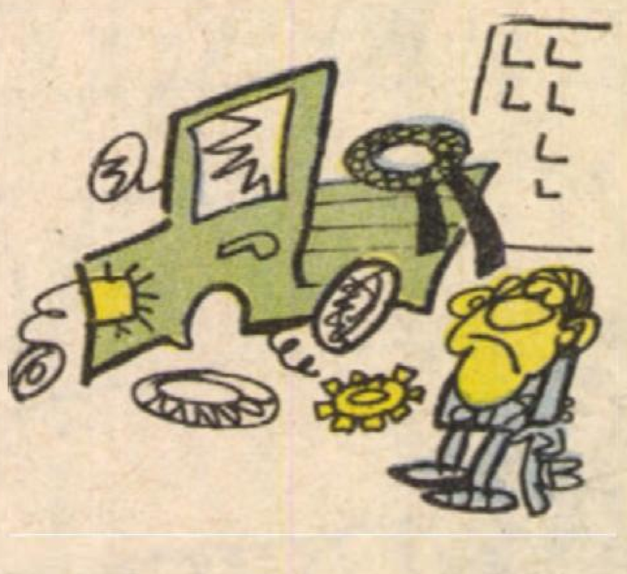
Magyarán: mondhat a vendég amit akar, tehet az újságíró (aki ugyancsak vendégként fordult elő Pingvinék háza táján), bíráló megjegyzéseket, a Délbudait az hidegen hagyja, ő úgyis azt csinál, amit ő akar. A vendég fogyasszon és ne bírálgasson, az újságíró pedig törődjön a maga dolgával, ne avatkozzon bele mindenbe. Amit írt az igaz, tagadni nem lehet, jogos a kritikája, rendet is próbálnak teremteni a Pingvinben, de nehogy azt higgye egy pillanatig is, hogy ebben az ő élcelődései bármily csekély szerepet is játszanak! Jól is néznénk ki, ha ilyesmit egy Vendéglátó Vállalat figyelembe venne, még jobban nekibátorodnának az emberek, s a honi vendéglátás összes fogyatékosságait megszellőztetnék a lapokban!

Emlékeztetőül szeretném felidézni, hogy az Ifjúsági Parkban becsapott fiataloknak a panaszára is kurtafurcsa, vállrándító válasz érkezett nemrég. Még a Ludasban is kénytelenek voltunk szóvá tenni a válasz rideg, az elemi udvariasságot is nélkülöző hangját. Az a válasz is a Dél-budai Vendéglátótól érkezett. Úgy tűnik, ott ez az uralkodó stílus.

Megjegyezzük, hogy *célkitűzéseink megvalósításában minket sem befolyásolnak az ilyen hangvételű válaszok.* Továbbra is szóvá teszünk mindent, amit fonáknak, rossznak, hibásnak tartunk. Még akkor is, ha ez egyeseknek, például Délbudaiéknak, nem tetszik.

2

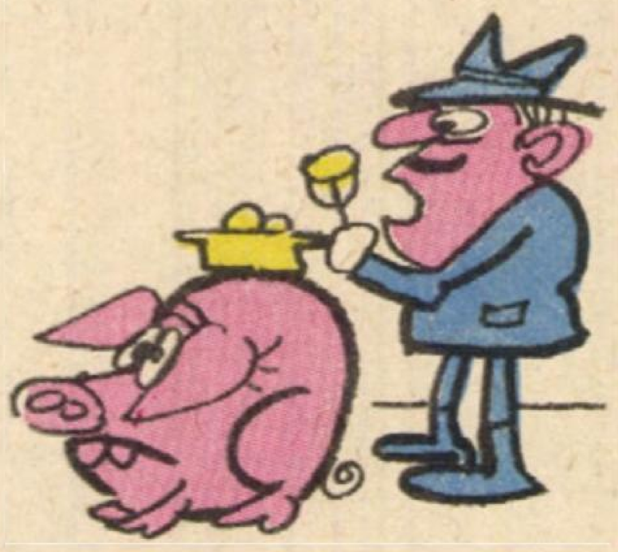
A kelenföldi lakótelepen, a legutolsó kövér ház legutolsó kapuja előtt egy két és fél tonnás teherautó földi maradványai búslakodnak tavaly ősz óta. Senki sem törődik vele, bár a gazdája nem ismeretlen, ott a tábla rajta, hogy a „Monopol” Ktsz tulajdona.

Ez a szövetkezet hajdanában ott székelt a Szakasits Árpád utcában, de időközben megszűnt. Hátrahagyott javai felől a felszámolást végző bizottság intézkedett. Ám erről az egy tehergépkocsiról elfeledkezett.

Nem tudjuk, kinek a monopóliuma, hogy a „Monopol” ügyeiben intézkedjen. Nem is kell, hogy nyilvánosan jelentkezzen, elég, ha egy hajnali órán eltünteti onnan az autót! **(r)**

TÖBB TÖRŐDÉST!

Csaknem ötven dolgozója van az Agárdi Állami Gazdaság küngösi sertéstelepének. A sertéskombinát az ország egyik legkorszerűbb nevelő és hizlaló telepe. Örülünk, hogy ilyen modern telepen dolgozhatunk, de jogosan merül fel bennünk a kérdés: miért nem törődnek a dolgozók legelemibb szociális körülményeivel is?

A férfi és női dolgozók egy közös használatú hálókocsiban vetkőznek-öltöznek. A ruhák — helyhiány miatt — egymásra dobálva hevernek. Étkezés előtt az istállóban lehet csak kezet mosni, és onnan tudunk ivóvizet vinni, mivel az egyetlen szociális létesítményben, a lakókocsiban, vízcsap nincs. Persze nincsenek ülőhelyek és asztalok sem, és így a dolgozók nagy része ebédjét állva fogyasztja el. Szerencsére már tavaszodik, ki lehet ülni a falak árnyékában megszoruló melegre.

H. M.
Küngös

VACSORA, MÉREGGEL

A Baross étterem vezetősége egy hónappal ezelőtt hirdetést dobott be a levelesládánkba, amelyben tudomásunkra hozta, hogy elő lehet fizetni náluk vacsorára, s azt ételhordóban haza lehet hozni. Élve az alkalommal, mi is befizettünk. Az étel mennyisége és minősége ellen nem is volt kifogásunk, de a kiszolgálásra már annál több.

Március 26-án például a bisztró-részben sorban álltunk néhányan ételhordóval a vacsoránkért. Egy kiszolgáló gőgösen végig mért bennünket és nagy hangon megjegyezte: „A sok csajkás miatt aztán a vendégek várhatnak!”

A „csajkás” az nem vendég? Miért kell nekünk a pénzünkért ilyen megjegyzéseket lenyelni? Csak

azért, mert tőlünk nem kap borravalót a felszolgáló?

Egy biztos: én többet nem fizetek elő vacsorát a Barossban.

Götz Mártonné
Budapest

ZENGŐ PANASZ

Az én „Zengő” márkájú, kis méretű, motoros fűnyírógépem felmondta a szolgálatot. Mégpedig egyetlen apró, filléres alkatrész elromlása miatt. Ez egy alumínium ötvözet, még a nevét sem tudom egészen pontosan. Azt hiszem, állórésztartónak hívják, erre van rászerelve a gyújtó- és töltőtekercs. Már mindenütt próbáltam beszerezni, de nem sikerült, úgy hírlik, a gyártó cég, a Pécsi Vasipari Ktsz sem készít már ilyet. Mit tegyek mégis, hogy a több ezer forint értékű gépemet használni tudjam?

Varga Miklós
Alsóörs, Vöröshadsereg u. 3.

NAGYTAKARÍTÁS AZ ÓVODÁBAN

A minap azzal fogadtak a Németvölgyi úti óvodában, ahová 5 éves kisfiam jár, hogy meg kellene oldani a tavaszi nagytakarítást. Hajrá! — mondtam magamban —, éppen itt az ideje, hogy egy kicsit rendbehozzák az amúgyis mostoha körülmények között

működő, túlzsúfolt óvodát. A következő szülői értekezleten felkérték a szülőket, hogy takarítónő hiányában legyenek szívesek „saját hatáskörükben” elvégezni az egész tavaszi nagytakarítást. Meg is indokolták a kérésüket: az alacsony fizetések miatt hónapok óta nem kapnak dajkát az ilyen és ehhez hasonló munkák elvégzésére. Az indoklás elfogadhatónak tűnik.

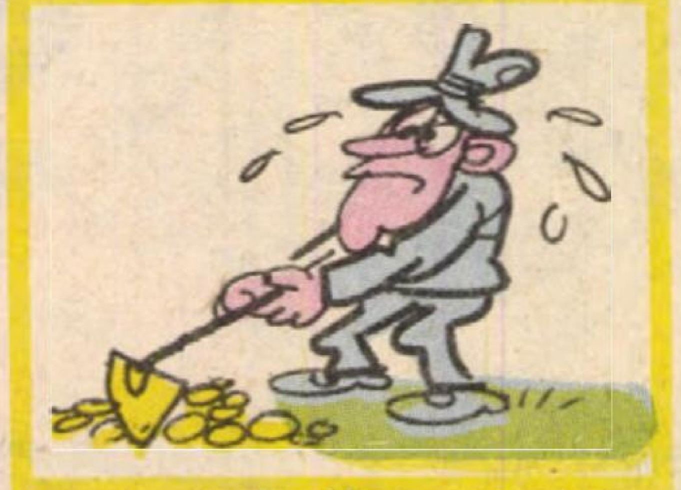
A szülők tulajdonképpen meg is értették az óvoda szorult helyzetét, mégis különösnek tartom, hogy ha tiszta környezetben akarjuk gyermekeinket tudni, akkor ez csak úgy oldható meg, ha mi magunk elmegyünk takarítani.

Sok egyéb problémában igyekszünk segíteni az óvodának és a továbbiakban is maximálisan mellettük állunk, hiszen a saját gyermekeinkről van szó. De talán meg lehetne úgy oldani ezt a tavaszi nagytakarítást, hogy mi szülők — ki tudja hányadik — műszakban menjünk oda dolgozni!

Szirányi Judit
Budapest

MOTOROS KAPA

Elég sok olyan telektulajdonos van nálunk, aki a maga pici parcelláján veteményezni szokott. Ezeknek a növényeknek

az ápolásához nagyon hasznos és szükséges jószág volna a motoros kapálógép, de sajnos, nem lehet kapni. Vajon miért?

S. M.
Budapest

A CÍMZETT VÁLASZOL

Szikora János levélírójuk azt reklamálta, hogy miért nincs képeslap turistaházainkról és környékéről. E levelezőlapok iránt, a régi tapasztalatok szerint, igen kevés az érdeklődés. A képeslapok elkészíttetésének költségkihatásai vállalatunkat terhelné, s a megfelelő igények hiányában ezt vállalni nem tudjuk.

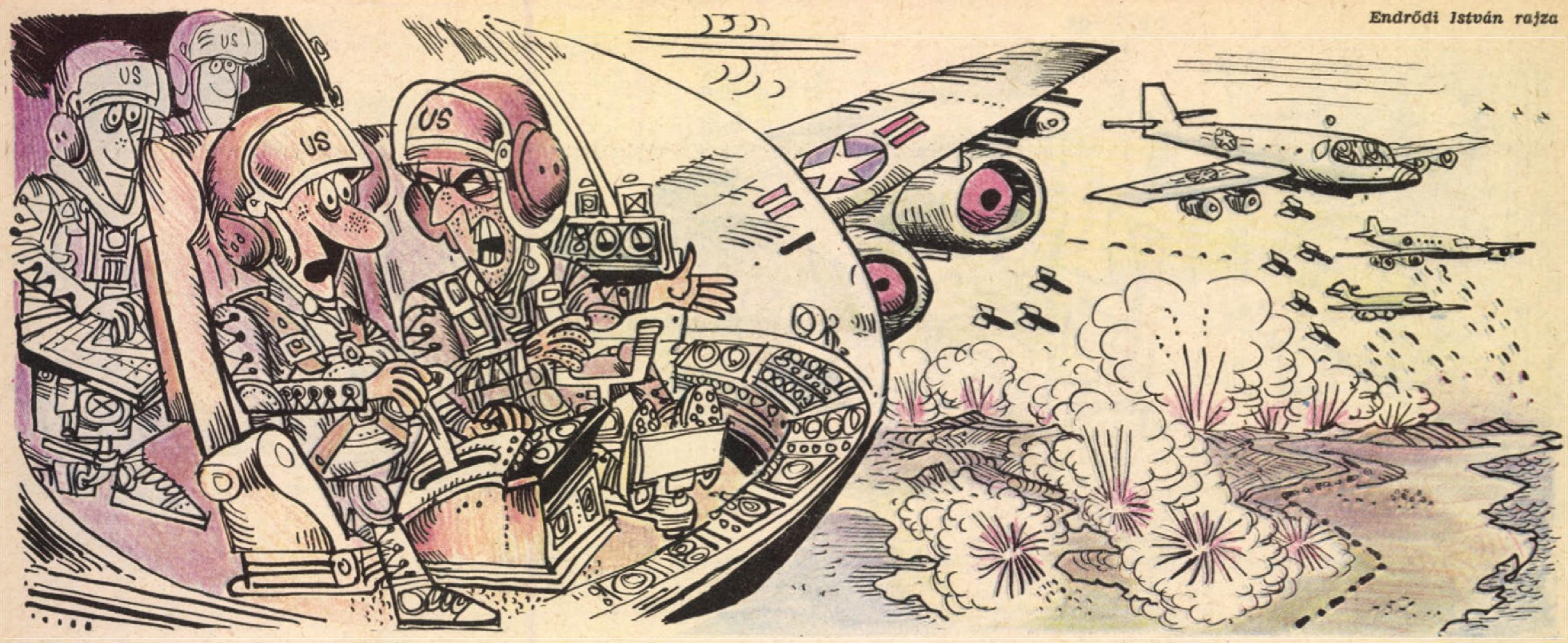
Dénes István ig.,
Turistaházakat Kezelő V.

„Pápai panasz” című cikkükre válaszolva közöljük, hogy a távolsági autóbusz végállomását ideiglenesen helyeztük a Hunyadi utcába. A végállomás végleges helyének kijelölése folyamatban van, jelenleg tárgyalások folynak az építéshez szükséges anyagi fedezet biztosítására.

Dr. Mayer László
vb-titkár,
Pápa, Városi Tanács

NIXON BOMBÁZÓI KAMBODZSA FELETT

Endrődi István rajza

– Milyen furcsák ezek az ázsiaiak! Még ez az elnöki intézkedés sem tetszik nekik.

A·PER

Neve?

— Jean Nicot.

— Azonos ön azzal a Jean Nicot-val, aki lisszaboni nagykövetségének idején dohánypalántákat termelt a kertjében, majd 1561-től kezdve Párizsba visszatérve széles körű reklámtevékenységet fejtett ki a dohányzás elterjesztése érdekében?

— Azonos vagyok, kérem.

A vizsgálóbíró felpattant és mutatóujját a vádlottra szegezte. Tiszteletre méltó mutatóujja volt, vastag és göbös.

— Tisztában van ön azzal, hogy mérhetetlen nyomort és szenvedést zúdított az emberiségre?

— Nem kérem, ez mostanáig eszembe sem jutott.

— Mondja, miért tette? Miért tette?!

— Kérem, az amerikai indiánokról szóló leírásokban három mozzanat ragadta meg a figyelmemet. Nevezetesen, hogy ezek az indiánok rézbőrű emberek, bölcs emberek és dohányos emberek. A magam részéről a rézbőr ódiumát is szívesen vállaltam volna, ha a dohányzás elterjesztésével egyszersmind bölcs emberekké is varázsolhatom Európa népeit. Egyébként, ha nem terjesztem el, elterjeszti más. A dohányfüst, hogy úgy mondjam, a levegőben van.

— Ez az! — csapott le a vizsgálóbíró. — A levegőben volt, a levegőben van és a levegőben is marad. Nézze csak ezeket a röntgenfelvételeket. Hogy micsoda végzetes hatást fejt ki az ön ördögi találmánya a laboratórium fehér egereinek a szervezetére. Szívtáji és végtagfájdalmak, a vérnyomás emelkedése, emésztési zavarok, sőt, heveny esetekben még látásgyengeség is...

— Érdekes — mondta elragadtatott arccal a vádlott. — Sosem hittem volna, hogy ennyire elterjed. Még a fehér egerek is rendszeresen dohányoznak... nohát! Hiába, a dohányzás az egyetlen szenvedély, amely korlátlan élvezetet jelent. Még olyan magas életkorban is, amikor a legtöbb másfajta élvezet már bizonyos korlátokba ütközik.

— Na, na, na — cincogta az elnök, aki prűd ember volt.

— Jean Nicot — mennydörgött a vizsgálóbíró. — Ön vétkes a dohányzás el-

terjesztésében. Emberi kötelessége tehát, hogy most javaslatokat tegyen e pusztító szenvedély megfékezésére.

— Mi sem egyszerűbb — mondta a vádlott. — Fel kell hívni az emberek figyelmét az ügy veszélyes voltára.

— Megtörtént! — bömbölt a vizsgálóbíró. — Gyermekrajzversenyek százai foglalkoznak a témával. Plakátok. Brosúrák. Sőt, ön kérem újabb ellentmondásba hajszolta a fejlett kapitalizmust. A nagy amerikai gyárak minden paklira kötelesek rányomtatni: „A dohányzás ártalmas az ön egészségére". Ez éppen olyan, mintha minden palack italra kiírnánk: „A csatornába akarsz kerülni, részeges disznó?!". Vagy mintha bizonyos hölgyek legintimebb ruhadarabjaira ezt pingálnánk: „A vesztedbe rohansz, marha!".

— Na, na, na — cincogta az elnök, aki nemcsak prűd ember volt, hanem koros ember is.

— Nagyszerű — örvendezett a vádlott. — Ez a hadjárat bizonyára máris jelentős eredménnyel járt.

— De még mennyire! — csapott az asztalra a vizsgálóbíró. — Az egy főre eső dohányfogyasztás ugrásszerűen emelkedett.

— Furcsa — mondta a vádlott. — Akkor hát elviselhetetlen dohánynemű kell gyártani, amely alkalmatlan az emberi fogyasztásra. Hihihi... ez majd megtanítja őket...

— Megtörtént! — csattant fel a vizsgálóbíró. — A magyar ipar dicséretes erőfeszítéseket tesz ezen a téren. S a fogyasztás mégis emelkedik.

— Akkor nincs más hátra, őrjítő módon emelni kell a dohánynemű árát.

— Megtörtént! Dezső bácsi, a Cinkakukk étterem főpincére pult alól már negyven forintot is elkér egy csomag filteres Marlboroért. Tizenöt kiló kelkáposzta árát. És mégis veszik, mint a cukrot.

A vizsgálóbíró tekintete démoni jelleget öltött.

— Jean Nicot — harsogta. — Ön mérhetetlen bűnt követett el. Lassan tele lesz a világ ocsmányul krákogó, ziháló emberekkel, akik a második emeletre sem képesek már felmászni s akiknek a hangja a mondat közepén szánalmas csipogásba fullad, mert...

Nem tudta folytatni. A vizsgálóbíró hangja a mondat közepén szánalmas csipogásba fulladt. Leroskadt a székére, a zsebeit tapogatta.

— Az ördögbe is — zihálta — otthon felejtettem a tárcámat. Megkínálna egy cigarettával?

— Sajnos, lehetetlen — mondta a vádlott. — Nem dohányzom.

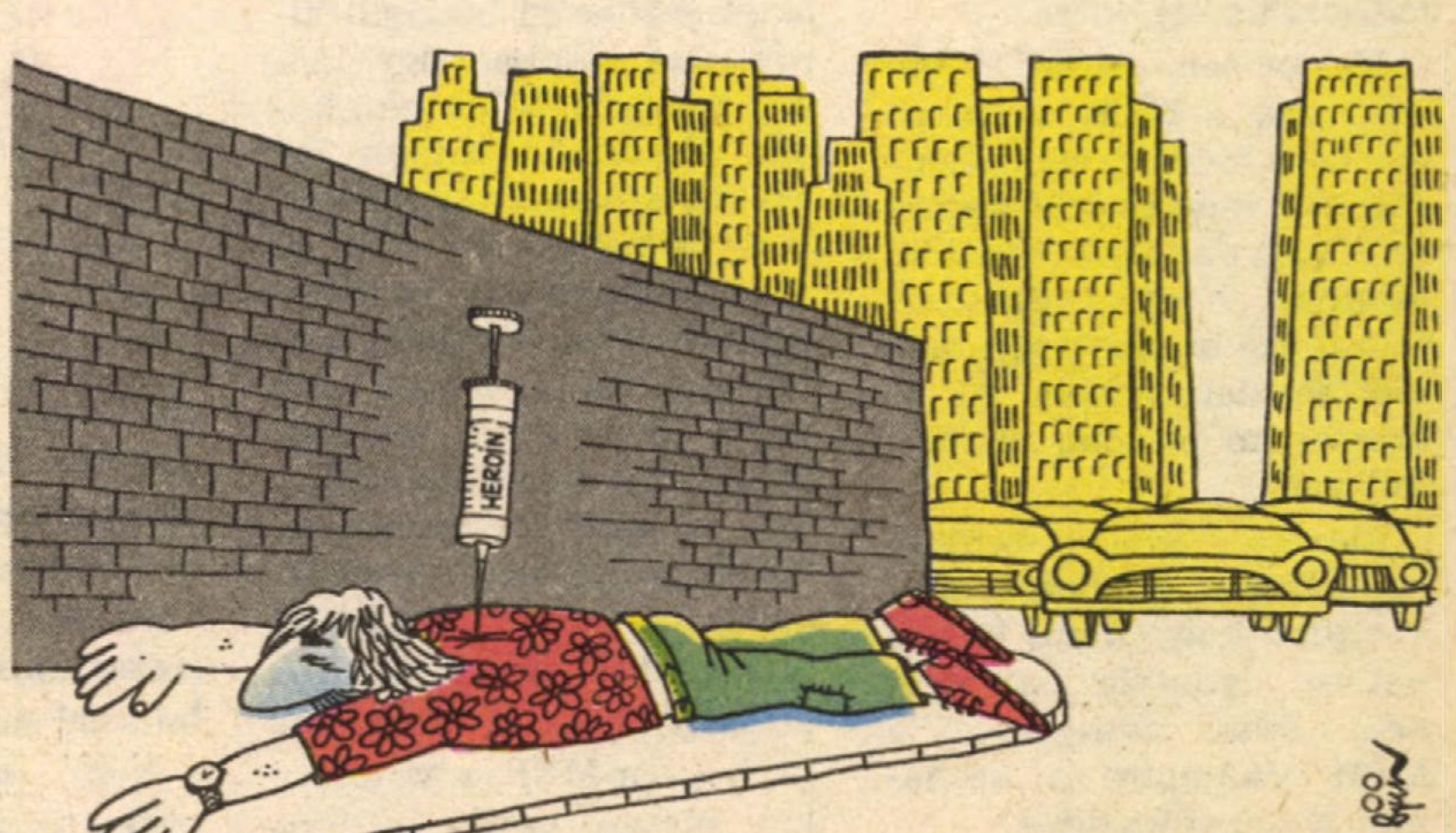
Peterdi Pál

KÜLÖNC LEÁNY

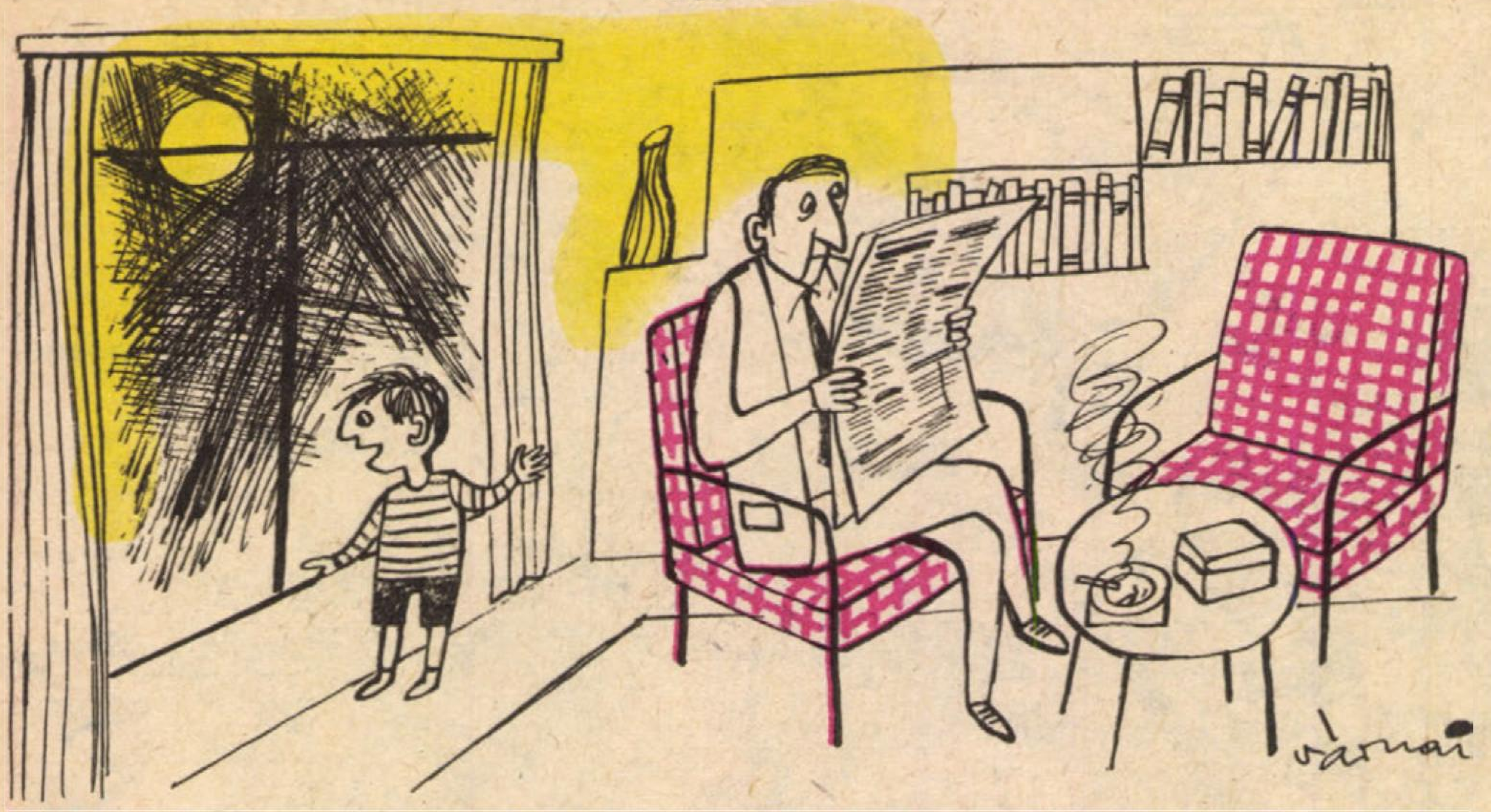

– Milyen maradi ez a Juci: a szüleit is meghívta az esküvőjére.

AMERIKAI ÁLDOZAT

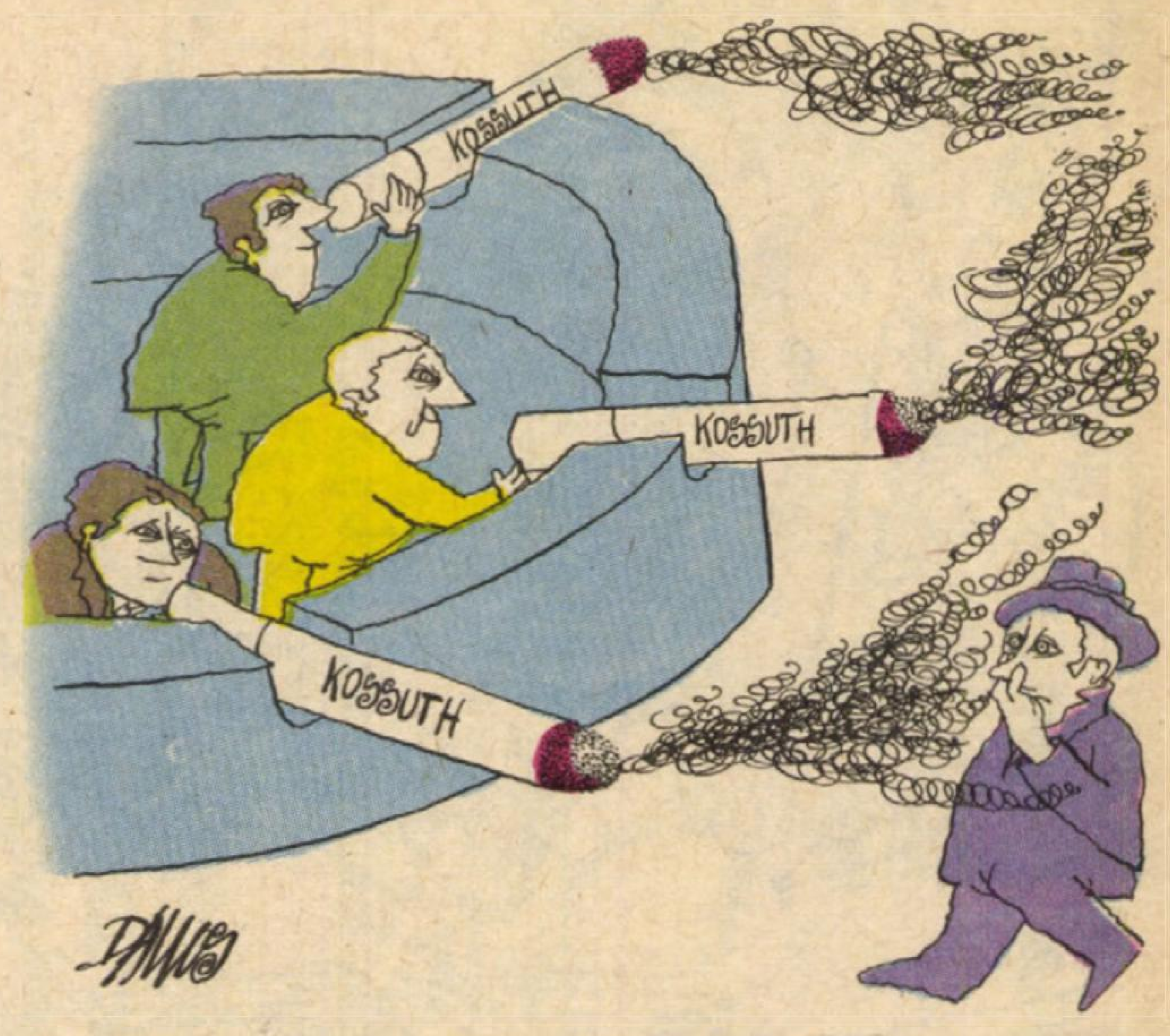

FRISS HÍR

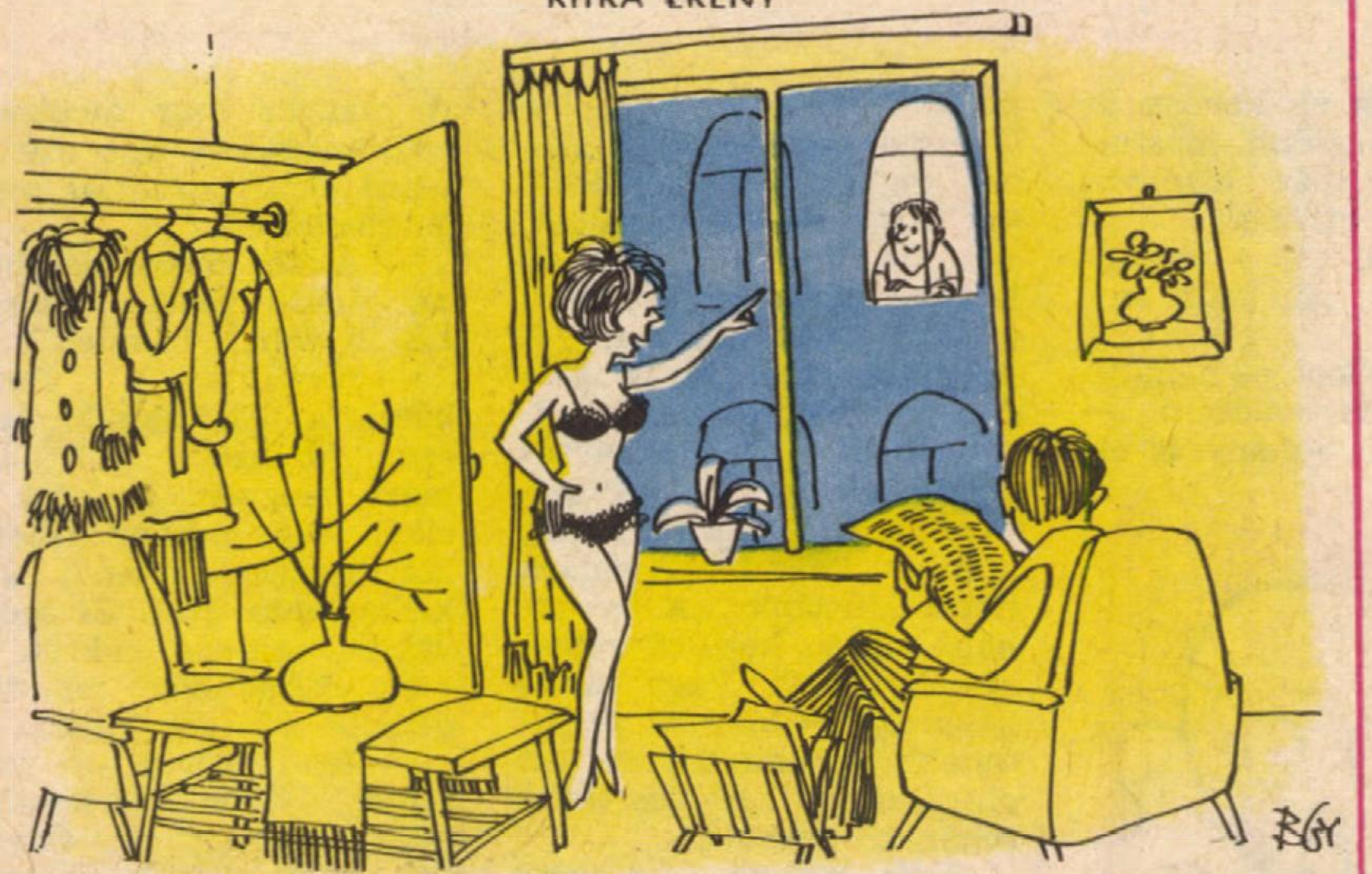

– Papa, az is benne van az újságban, hogy két bácsi most viszi el az autónkat a ház elől?

LÖVÉSZÁROK

RITKA ERÉNY

– Fantasztikus, milyen hűséges emberek vannak: ez a fickó már harmadik éve leskelődik ...

IGÉNYES DOLGOZÓ

– Hívjatok az üzemi pszichológust: elment a kedvem a munkától ...

Kár kockáztatni

Az újságban olvastam, hogy a Fővárosi Bíróság jogtalanul szerzett előnyért 450 ezer forint gazdasági bírsággal sújtotta a Közép-magyarországi MÉH Vállalatot. A MÉH ugyanis egyes gyáraktól használt tartályokat vett és 300 százalékos haszonnal tovább adta, noha csak 40 százalékos hasznot kalkulálhatott volna.

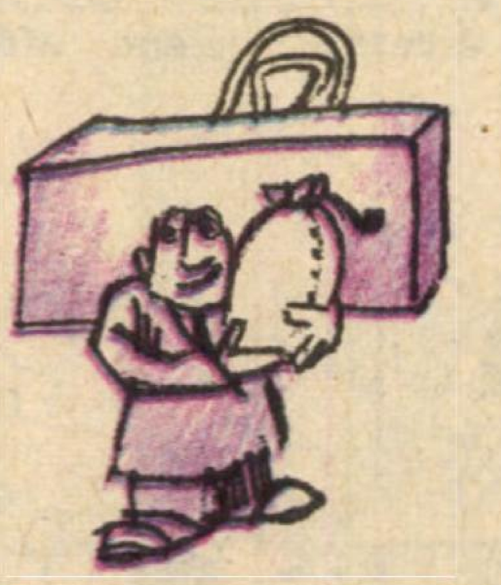
Nekem soha semmi bajom nem volt a MÉH Vállalattal; sem barátja, sem ellensége, de még csak ismerőse sem vagyok. Nem titkolom azonban, hogy a csaknem félmilliós bírság nagy örömet szerzett nekem. Ez az öröm nem minden ok nélkül való.

Először azért örülök: hadd lássák mindazok, akiket illet, hogy nincs köszönet az olyanféle üzletelésben, mint amilyenért a MÉH Vállalatra a gazdasági bírságot kirótták.

Másodszor azért örülök, mert a Fővárosi Bíróság elítélte a vállalatnak a szocialista kereskedés elveivel ellentétes szemléletét. A vállalat ugyanis azzal védekezett, hogy a gazdasági bírság csak akkor alkalmazható, ha a vállalat *egész tevékenysége* jogszabályellenes, de mivel a MÉH csak a tartályt drágította meg — érvelt a vállalat —, nem lehet gazdasági bírságot kiróni. Ha valóban úgy lenne, ahogy a MÉH okoskodik, akkor, ha teszem fel egy fehérneműgyár az összes termékeit, a férfi- és női pizsamákat és más egyebeket becsületesen kalkulálja, de mondjuk két millió inget húsz forinttal drágábban ad darabonként, úgy nyugodtan zsebrevághat 40 millió forint hasznot, anélkül, hogy gazdasági bírsággal lehetne sújtani. A bíróságnak az az álláspontja, hogy a MÉH a tartályokat *olcsón* vette és igen *drágán* adta el. Ez szabálytalan még akkor is, ha ezeknek a termékeknek szabadáruk van. Bár korántsem tökéletesek a gazdasági ismereteim, de bírói ítélet nélkül is tudtam arról, hogy a szabadár sem annyira szabad, hogy visszaéléseket lehessen elkövetni vele. Nekem az tűnik a legcsodálatosabbnak, hogy a szakemberek a MÉH Vállalatnál ezt nem tudták.

Nagy szegénységi bizonyítvány a Közép-magyarországi MÉH Vállalatra nézve, hogy nem ismeri az általa forgalmazott áruk haszonkulcsát és nem tudja azt, hogy munka nélkül senki, még egy vállalat sem juthat haszonhoz. És arról sincs fogalma, hogy ilyen módszerekkel nem növelheti a vállalat bevételét és a nyereségrészesedést. Feltételezem: ha mindezt tudta volna, elállt volna a tartályügylettől. Egyébként, mint olvastam, ebben a tartályügyben a MÉH Vállalat munkát nem végzett, még a tartályokat sem ő szállította el az eladótól, hanem az új vevő fuvarozta el 300 százalékkal drágábban, mint ahogyan azt a MÉH megvásárolta.

Mindezek után pedig harmadszor azért örülök, mert a tartályügyből kitűnik: töretlenül él még a vállalkozó szellem, ami azt is bizonyítja, hogy egyik-másik vállalat vezetőjének meg van a magához való esze. Csak éppen nem mindig sikerül az, aminek bizonyos túlokos észjárás szerint sikerülni kellene. Azaz a MÉH esetében 450 ezer forint lett volna a jogtalanul szerzett előny, amit most a vállalat elvesztett ugyan, de ami különben sem illette volna meg. Ezzel szemben csak 8 százalékot kockáztatott (ennyivel emelték ugyanis a gazdasági bírságot!). Vagyis a vállalat mindösszesen 34 ezer forintot fizetett rá arra, hogy megpróbált 450 ezret nyerni. A jelek szerint még ennyit is kár volt kockáztatnia.

Dehát ettől függetlenül én nagyon tisztelem az okos vállalatvezetőket, náluk csak azokat tisztelem jobban, akik a 450 ezer forintos gazdasági bírságot kirótták.

Földes György

Siker

Kovács Z. Gáspár sikeres költő volt. Verseskötetei nagy példányszámban jelentek meg és hetek alatt elkapkodták a könyveket. Az ő verseit szavalták az általános iskolák ünnepélyein és a kortárs irodalom pódiumain. Az ő sorait idézték a vezércikkekben és a hétköznapi beszélgetésekben. Szónokok hivatkoztak rá és állították példaként a különböző izmusok sötét útvesztőiben tévelygő ifjú modernek elé. Természetes, hogy az erkölcsi sikerrel együtt járt az anyagi bőség. Villája volt a budai hegyekben, a legújabb kocsiköltemény parkolt a háza előtt és verseskötetei mellett ott sorakoztak fiókjában a takarékbetétkönyvek is.

Érthető tehát, hogy Kovács Z. Gáspár elkeseredett, szomorú ember volt.

— Nem tudom, mit tegyek — panaszkodott Júliának, aki a város legszebb leánya volt és Gáspár múzsája. — Kisiklott az életem, azt hiszem legjobb lenne eldobni...

— Legyél boldog, örülj és szeress — tanácsolta Júlia, aki múzsai erényei mellett komoly gyakorlati érzékkel is rendelkezett. — Sikereid vannak, gazdag vagy, és hamarosan érettségi tétel is leszel. Mit akarsz még?

— Vitát! Botrányt! Vihart! — sóhajtotta vágyakozva Z. Gáspár. — Nézd meg azt a jelentéktelen kis Suháng Lajost! Életében egyetlen egy verse jelent meg a „Harsona" című ötödosztályú vidéki álirodalmi lapban, de az egész ország róla beszél. A legjelentősebb kritikusok rohantak ki ellene, a legnagyobb lapok kapták szárnyra a nevét. A lapot pillanatok alatt elkapkodták és a a feketepiacon dupla árért árusították...

— Suháng éhezik, sorkosztosként tartják el a város sznobjai, zavarosfejű, pattanásos bakfisok gyűjtenek részére meleg alsóneműt — mondta Júlia és egy jeges whiskyt kevert az elkeseredett költőnek.

— Ez az! Hát mikor érem én ezt el? — csillant fel vágyakozóan Gáspár szeme.

— Azt a bizonyos verset a kutya sem érti meg. Nincsenek benne értelmes mondatok. Az egyik lap közölte az eredeti kéziratot is, melyből kiderült, hogy Suháng egy t-vel írja a múltidőt és két j-vel a folyót.

— Engem viszont megértenek. Megért az akadémikus és megért a fejőgulyás...

— Hacsak ez a bajod, írjál olyat, amit nem értenek!

— Megpróbáltam. Emlékszel a *„Piros villanyvasalók kárálnak, maga esik bele..."* kezdetű versemre?

— Csodálatos volt. Nekem különösen az a sor tetszett, hogy *„Pudajkolnak a hektikás metaforák. kiver a házadból..."*

— Amikor e sorokat költöttem — emlékezett vissza párás szemekkel Kovács Z. Gáspár —, abban bíztam, hogy a kritikusok a torkomnak ugranak, zavarosfejű absztraktnak titulálnak. Ehelyett megmagyarázták soraim mélyebb értelmét és megállapították, hogy nemesveretű művemben kigúnyolom a zavarosfejű absztraktokat és lándzsát török a közérthető, realista művek mellett. Az én versemet idézték a Suháng vitában, minek következtében négy Suháng-rajongó özvegy tiltakozó menetben a házam elé vonult és papírgalacsinokkal dobálták meg a kerítésemet.

— Ez legyen a legnagyobb baj az életedben — mondta Júlia és Gáspárhoz simult, majd vígasztalóan dorombolta: — Már régen meg akartam vallani neked, hogy egy sorodat sem értem...

— És nem is tartasz nagy költőnek?

— Nem! Zagyva vagy, érthetetlen, homályos, ködös, absztraktabb, mint Suháng...

— Ha rajtad múlna, be is tiltanád a verseimet? — ugrott fel izgatottan Kovács Z. Gáspár és a szeme vad tűzben égett.

— Minden sorodat! — felelt engedelmesen Júlia. — A megjelent könyveidet zúzdába küldeném...

Kovács Z. Gáspár feltépte az ajtót:

— Takarodj a házamból! Azt hittem, hogy értesz a művészethez. De tévedtem. Egy kígyót melengettem a keblemen. Egy kígyót! Nem akarlak látni többet, ki vagy rúgva!

Júlia elment, és Kovács Z. Gáspár gyönyörű kocsiján a városba hajtatott, hogy új múzsát keressen magának...

Ősz Ferenc

A HÉT KÜLFÖLDI HÍREIBŐL

Endrődi István rajzai

Amerikai katonák Európában

Nem golyó – hasis

Holtak, sebesültek zászlóalja + Elvonókúra

– Ő az elvonókúra parancsnoka.

Lövések a „tőkehalháborúban"

...land és Nagy-Britannia között ...dik: a part menti vizek kiterjesztés...

– Kár lövöldözni, a nagy tőkehal úgyis felfalja a kis tőkehalat!

– Még mindig jobban jártak, mintha a szendvicsből ettek volna...

ÁPRILIS ELSEJÉN ELDŐL

KIVÁLÓ PAPUCSHŐS

Belgrád, március 23.

– Szeretném úgy időzíteni a felkészülésedet, hogy a versenyre a legjobb formádat fusd ki.

JOGOS INGERÜLTSÉG

– Hogyhogy ne mozogjak, kérem?!

PONTOS MUNKAERŐ

– Háromszor is összeadtam a számokat. Itt van mind a három ererdmény.

RANGLISTA

Evtizedek óta a világranglista élén... ez az, ami a sportban lehetetlen. Madame Tussaud hírneves londoni panoptikumának vezetősége újra megszavaztatta a közönséget: ki a viaszmúzeum leggyűlöltebb és legrettegettebb figurája?

A vetélkedőből — mint sok-sok esztendeje mindig — Adolf Hitler került ki győztesen.

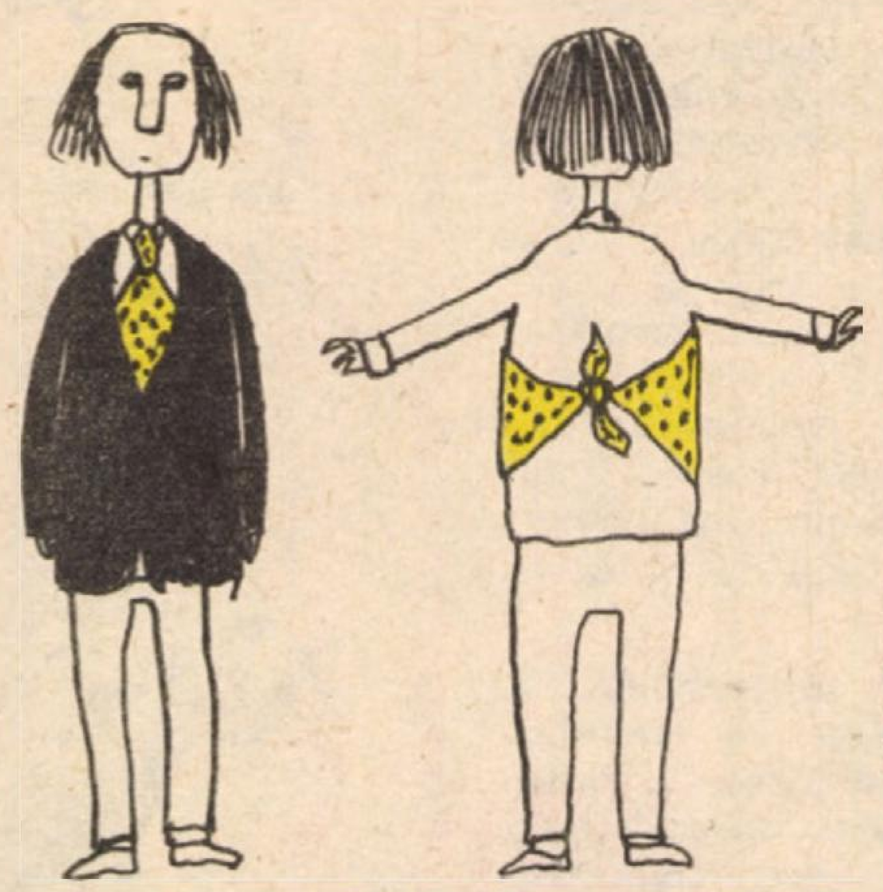
A horogkeresztes vezér fölényére jellemző, hogy a Sátán... ötödik lett!

tavaszi divattanácsok fiúknak

Lehoczky István rajzai

Reszelő, smirglipapír és egy kis festék segítségével olcsón, divatosan öltözhetünk.

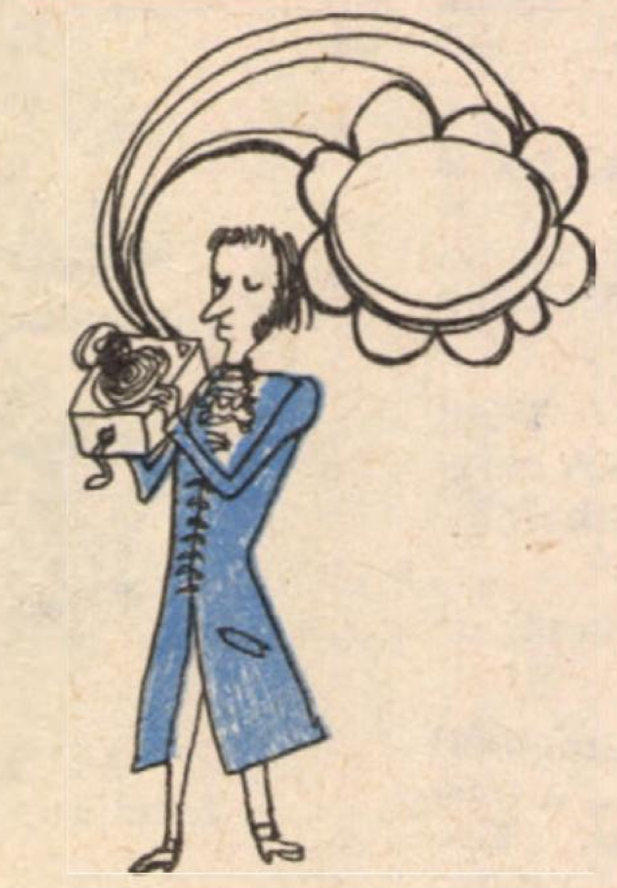
A széles nyakkendők gyakran elcsúsznak. Javaslatunk: hátul kössük össze a csücsköket.

Ünnepélyes alkalmakra ajánljuk az őszes-kék hajkompozíciót brillantinnal.

A harang-nadrággal diszkréten elrejthetjük kisebb testi hibánkat.

Dédszülőktől ránk maradt kabátunkhoz táskarádió helyett hordjunk gramofont.

Egy-egy játékos ötlettel kihangsúlyozhatjuk egyéniségünket, és a barátaink irigykedni fognak.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Egy róka vadkacsát fog. Mielőtt elfogyasztaná, gúnyolódik vele:

— Ha te lennél a róka — kérdi a vadkacsától — és én lennék a zsákmány, te mit tennél az én helyemben?

— Először is hálaimát mondanék, hogy ilyen finom vacsorám lesz — feleli a vadkacsa. — Imára kulcsolnám a kezem, lehunyt szemmel rebegném hálaimát, aztán megennélek!

— Én is ezt fogom tenni! — mondja vigyorogva a róka.

Összekulcsolt kézzel imába kezd. A vadkacsa — kiszabadulva a róka markából — egy szempillantás alatt elrepül.

— Ebből az a tanulság — néz utána bosszankodva a róka —, hogy csak vacsora után szabad elmondani a hálaimát.

* * *

Egy apa dicsekszik karonülő kisfiával:

— Még csak egyéves múlt, de már két szót tud: papa, és autó! Mondd csak, kisfiam!

A pici nagynehezen megszólal.

— Hallottad? — kiáltja a papa.

— De még mennyire! — feleli a barátja. —

Csak azt nem hallottam pontosan, hogy papát mondott-e, vagy autót?

* * *

Egy idős védőügyvéd gratulál fiatal kollégájának:

— Maga egy szerencsés ember, kedves barátom!

— Miért?

— Mert minden védencét becsukják, így aztán a tárgyalás után egyik sem ütheti magát agyon!

* * *

A tizenkét éves Pannika beállít a fodrászhoz:

— Tessék nekem újra megcsinálni a frizurámat, anyukámnak nem tetszik.

— Miért? — kérdi a fodrász? — Mi a baj vele?

— Túlságosan rövidre tetszett nyírni!

...és megállt a lift

Kovács János gépiesen nyitja a lift ajtaját, s csak amikor útját állja a szürke fal, jön rá, hogy nem az ötödik emeleten van, hanem valamivel lejjebb. Visszatér hát a fülkébe, sorra megnyomkodja a gombokat, kinyitja, becsapja, rázza, noszogatja az ajtót.

A lift azonban konokul áll. Nagy nyugalmából — nemhogy a lakók háborgása, de még az sem tudja kimozdítani, hogy az ezermester Sudlák bácsi öss a gépházát.

Kovács János korához illő bölcs egykedvűséggel viselné a sorsát, ha nem lenne olyan átkozottul éhes, ha nem koplalt volna egész nap, hogy bőven legyen helye az ünnepi vacsorának.

Kovács Jánosnak ugyanis ma van a huszadik házassági évfordulója. Ezért szorongatja bal kezében a három szál rózsát (zölddel együtt 40 forint), jobbjában a csomagból vásárolt originál japán kardigánt (baráti áron 1100 forint), és hóna alatt a táskában, ott lötyög a tokaji édes furmint (39,20 — üveggel).

Így áll ott fölszerelve, és vár türelmesen, mint a műtőasztalon a beteg, aki tudja, hogy mindabba, ami történik, ő már édeskeveset tud beleszólni.

A lakók zsibongásán nemsokára átsikít Kovácsné, aki futtában azt kiabálja, hogy menten elájul, de nem ájul el, hanem száját odatapasztja a liftház rácsos ajtajához, és szól:

— Jaj, édes fiacskám, épp most kell ennek történnie, épp ma, ez a mi formánk, de majd csak megsegít a jó isten, és addig is légy türelemmel, amíg kijön a szerviz, de most rohanok, mert odaég a hús. Isteni karajt kaptam, olyat, amilyet szeretsz, de a rosejbnit majd csak akkor kezdem sütni, ha kiszabadultál.

— Jó, jó! — válaszol Kovács. — Menj csak! — és arra gondol, hogy milyen rendes asszony a felesége. Megértő, kedves és nem veszekedős, mint más asszonyok, persze ez az ő érdeme is, mert nem adott rá okot majdnem soha — sajnos, mert neki semmi sem sikerült, mert... Itt van ez a nyavalyás lift is! Ez például soha nem tudott megállni két emelet között akkor, amikor még a házmesterék Marikája vitte fel őt...

Kovács János az ábrándoktól csiklandozva kéjesen nyújtózik, és ekkor ismét szól a felesége:

— Édes fiacskám, most beszéltem a szervizzel, azt mondják nagyon igyekeznek, de sajnos, sok a hívásuk. Addig is légy hát jó kisfiú, és ha éhes vagy, lelógatok spárgán egy darab húst, amit óvatosan...

— Nem vagyok éhes — kiáltja vissza Kovács.

A felesége még beszél, de ő már nem figyel oda, visszatér az ábrándjához. Mariska kedves hangja helyett azonban a gyomra korgását hallja. Mire megérti a prózai szólamot, már hiába kiáltja a feleségének, hogy mégis csak lógassa le azt a húst.

Vagy tíz percig viaskodik Kovácsban az ábrándkép és az éhség. Akkor majdnem fölkiált örömében, hogy „hoppla-hó, két legyet ütök egy csapással!" És már bontja is ki az üveget.

A tokaji édes furmint valóban megvigasztalja. Igaz, hogy nem egy korty, sem nem kettő, de mire az üveg kiürül, már nem érez sem búbánatot, sem éhséget, csak egy kicsit, mintha álmos lenne.

Azután lassan elkezd forogni a lift, és egyszer csak a régi vurstliban, a ringlispilen hancúrozik a kacér Mariskával. A lány kiveszi hajából a gyöngyös tűt, és incselkedve beleszúr a... Oda.

Hosszú percek után tér csak magához Kovács János, és újabb hosszú percek után érti meg, hogy a lift sarkában ül a negyven forintért vásárolt rózsákon, annak a tövise szúrja. Fülel, mert gyanús a lépcsőház nagy csendje. Cipő nem kopog, gyerek nem ricsajozik, feleség nem szónokol. Az órájára néz.

— Úristen! — jajdul föl és a lift ajtajához ugrik. — Már öt perce megy a Hosszú, forró nyár!

Vadul dörömbölni kezd az ajtón. A lift erre engedelmesen elindul, és Kovács János az ötödik emeleten kilép — egyenest a szerviz embereinek a karjába.

— No, tessék! — mondja leheletétől hátratántorodva az egyik liftes szaki. — Részegen elalszik a liftben, s ezért nem láthatja az ember a Hosszú, forró nyarat.

Sólyom László

Huszonhat négyzetcentiméter zöldterület jut egy lakosra...

...Hat centiméternyi padfelület a tereken...

...És hatvan köbméter füst a Nyugati pályaudvarról...

LOKÁLPATRIOTIZMUS

6 RAJZ ÉS 6 APRÓSÁG A VI. KERÜLETBŐL

SZERENCSE

A lelkes terézvárosi lokálpatrióták büszkén mutogatják kerületük térképét: hosszában a Népköztársaság útja, keresztben a Nagykörút szeli ketté, s így olyan mint egy négylevelű lóhere, a szerencse jelképe. A cinikus kívülállók viszont azt mondják nem hozhat szerencsét egy olyan négylevelű lóhere, amelyiknek az egyik csücskében éppen — a központi házasságkötő terem van...

KÖZLEKEDÉS

Valóságos élő múzeuma ez a kerület a közlekedésnek. Itt indult az első villamosjárat (a Nyugati és az akkori Király utca között), itt épült először földalatti. Itt jártak először trolibuszok is, s a terézvárosiak nagyon megkedvelték ezeket a kedves piros jószágokat az elmúlt negyedszázadban. Éppen ezért meglepve hallják, hogy pont a trolik megszüntetését tervezik, épp ezt a közlekedési eszközt akarják „múzeumba tenni". Talán éppen azért, mert jól beváltak?

Innen a Nyugati indóházból indult az első vonat Vácra, 127 évvel ezelőtt. Azóta már sokat korszerűsödött a vasút, a legtöbb szerelvényt villanymozdony húzza, de a pályaudvar hatalmas területén levő műhelyek továbbra is úgy ontják a füstöt és a kellemetlen illatokat, mint azelőtt. Ilyen szempontból, sajnos, a Nyugatin a helyzet változatlan...

KERESKEDELEM

Ez a kerület az ezer bolt országa, Pest egyik kereskedelmi centruma. Van itt áruház, csarnok, bútorbolt, hangszerbolt, autószalon — itt mindent lehet venni. Csak lélegzetet nem. Ahhoz túl szűk és zsúfolt a kerület...

EGÉSZSÉG

A kerület gazdáinak legfőbb vágya egy új, korszerű egészségház megépítése. Igazán korszerű, persze, akkor lenne egy ilyen új intézmény, ha a Népköztársaság útja sorvadó fáit és a kerület öreg, rokkant házait is gyógyítani tudnák benne...

HAGYOMÁNYOK

Nem olyan régi ez a kerület, mint például a Belváros vagy a várnegyed, kevés hagyománya van, de azt féltően őrzi. Büszke a XVIII. századból megmaradt kereskedőházakra. Ápolja a terézvárosi búcsú emlékeit is. És a boldogult Ilkovics némileg megszelidített hagyományai is tovább élnek a Nyugati körüli vendéglátó intézményekben...

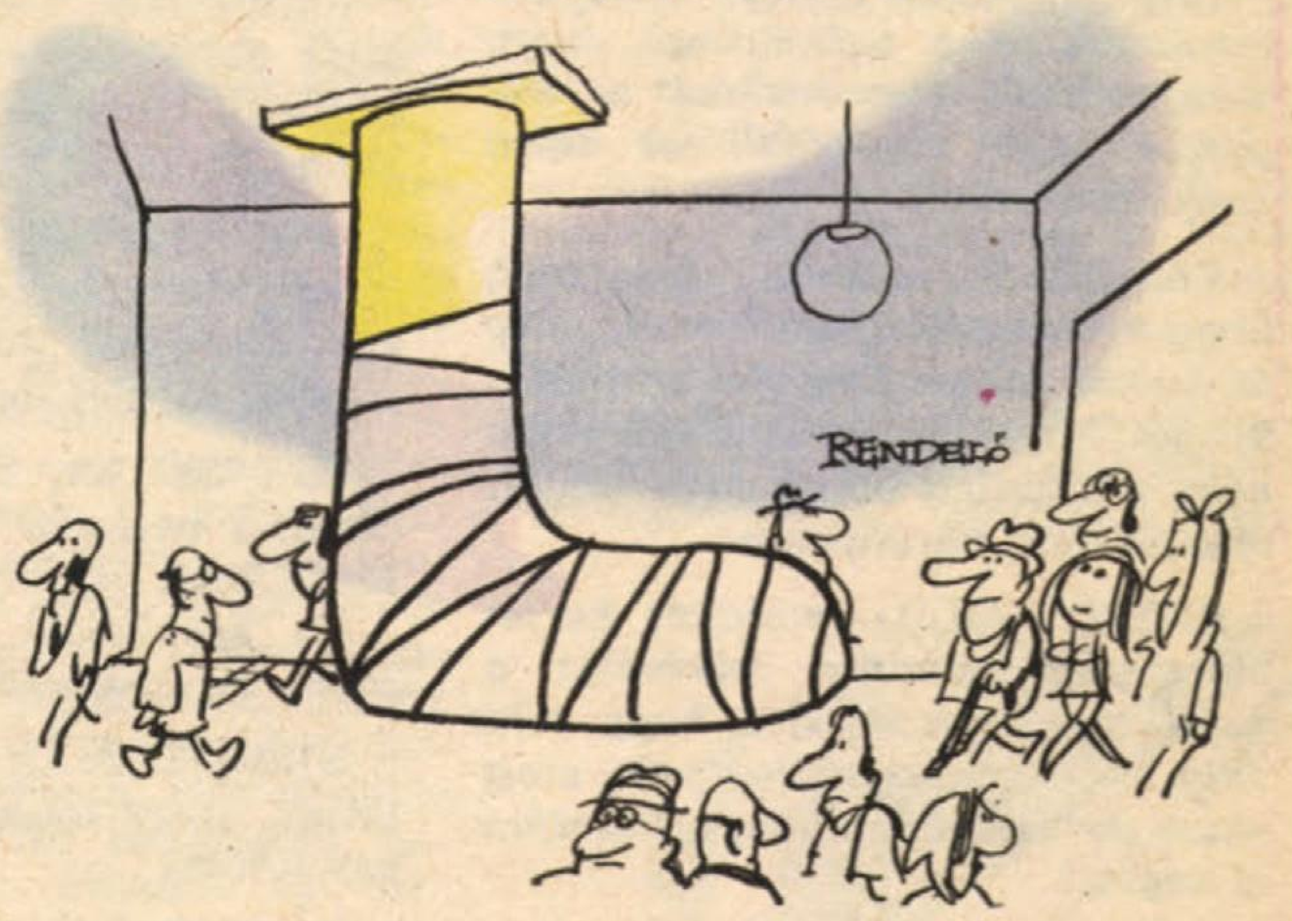
A PESTI BROADWAY

Sok színház és mozi van ebben a kerületben, műsoruk színes, változatos. Íme, bizonyítékul, néhány cím: Operaház: *A denevér.* Vidám Színpad: *Teknősbéka.* Thália Színház: *Tigris és hiéna.* Bartók Színpad: *Brummogó* és a dinnye. Állami Bábszínház: Piroska és a három *kismalac.* Mikroszkóp Színpad: A *versenyló* halála. Művész mozi: Tengeri *farkas.* Tinódi mozi: *Farkas*vér...

Állati jó műsor!

Radványi Barna és Sajdik Ferenc riportja

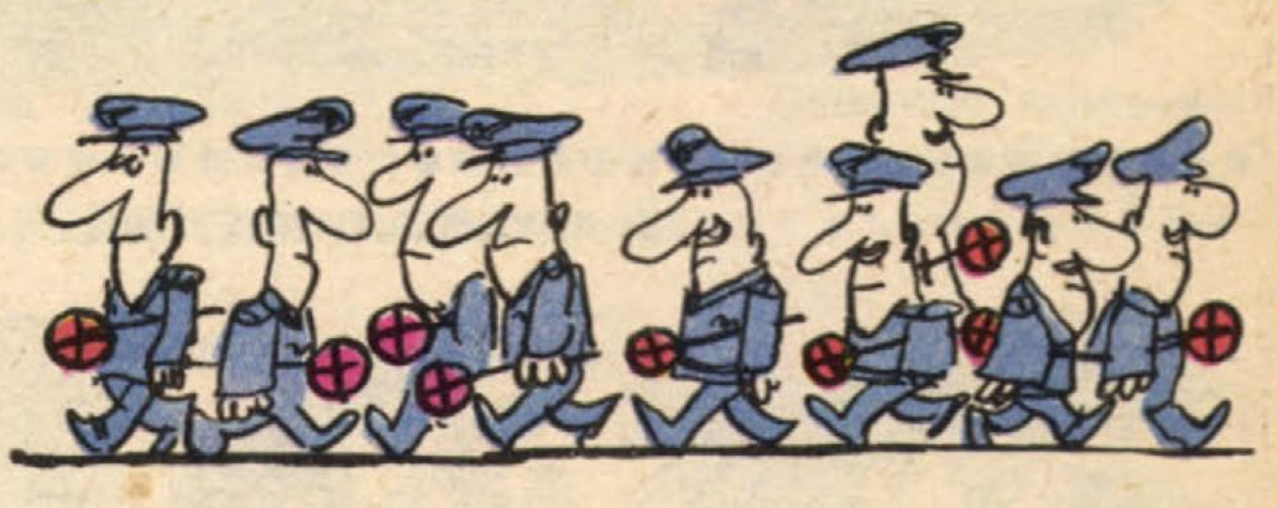
SZAKSZERŰ MEGOLDÁS

– Alá kellett dúcolni a Csengery utcai rendelőt...

Akadnak, akik ilyennek képzelik a kerület lakosait, mivel sok itt a művészeti intézmény...

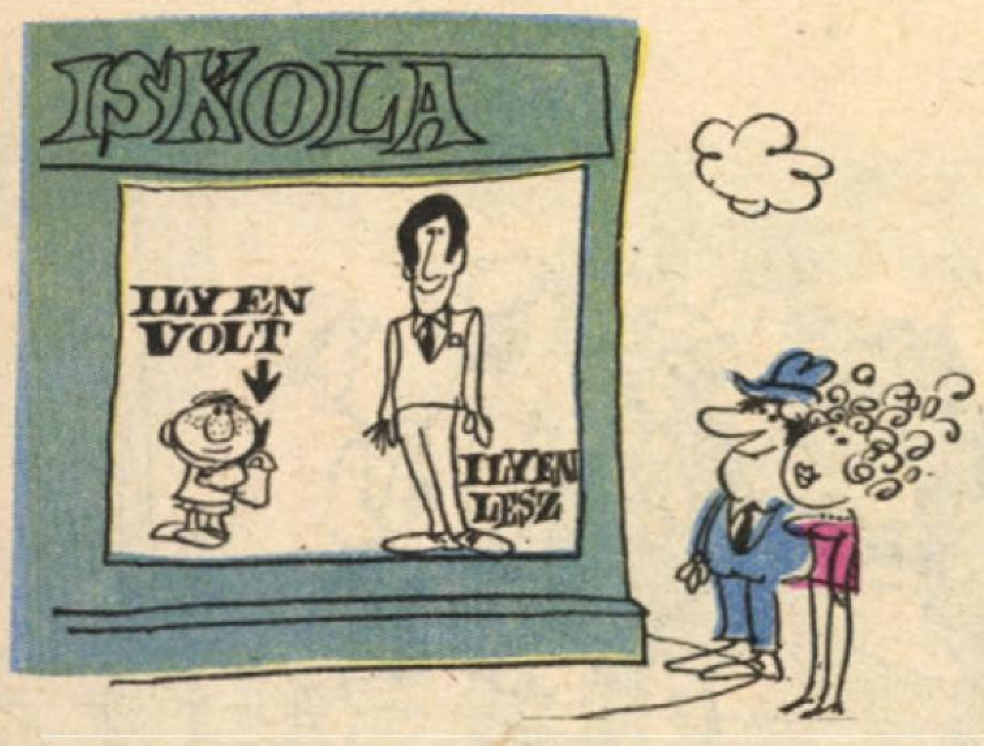

...akadnak, akik ilyennek, mert sok vasúti intézmény is van itt...

...és akadnak, akik ilyennek, mert itt található a követségek zöme.

A SZINYEI MERSE UTCAI ISKOLA

– Bemegy az első általánosba, és kijön leérettségizve...

AZ OPERAHÁZI SZFINX

– Kénytelen voltam felöltözni, hogy leközölhessenek a Ludasban...

KULTÚRÁLT HANGNEM

FILMJELENET

(Egy útkereszteződésben két személyautó csaknem összefut. Csikorgás, csúszás, nyekkenés. A két kocsi néhány milliméterre egymástól megáll.

A vajszínű Skoda vezetője úgy néz a spenótzöld Volkswagen vezetőjére, mint apa hülye fiára. A spenótzöld vezetője visszanéz a vajszínűre, szomorú mosollyal tekint rá, ahogyan egy gyengeelméjűre illik nézni, nagy tapintattal.)

VAJSZÍNŰ: *(rákönyököl a kormányra, állát a tenyerébe hajtja. Így jelzi, hogy a világért sem sietteti a másikat, megvárja, amíg annak az agyában — bármilyen lassan is — feldereng a tennivaló: tovább kell mennie.)*

SPENÓTZÖLD: *(fáradt mosollyal int, mutatva a vajszínűnek, hogy menjen csak isten hírével, az angyalok úgyis vigyáznak az ilyen szerencsétlenre.)*

VAJSZÍNŰ: *(nem haragszik, hogy a méregzöld nem értette meg őt, hiszen hülye. Leteкeri az ablaküveget, hogy szóban is megmondja neki, mit kellett volna megértenie):* Menjél már, báránykám!

SPENÓTZÖLD: *(mindkét karját előrenyújtva szinte felkínálja a vajszínűnek az úttestet, hogy neki adta, örökáron, csináljon vele, amit akar, de leginkább, hogy induljon el végre.)*

VAJSZÍNŰ: *(összekulcsolja a kezét, úgy fohászkodik a spenótzöldnek, hogy menjen már, nincsen semmi harag köztük.)*

SPENÓTZÖLD: *(széles ívben mutat előre a karjával, mutatja vajszínűnek, hogy milyen szép a világ, milyen jó beautózni a tájat.)*

VAJSZÍNŰ: *(a fejét rázza a spenótzöldnek, jelezve, hogy megvárja, míg amaz elindul. Mosolya azt sugallja, hogy nem kockáztathatja meg, hogy egy gyengeelméjű kövesse őt, jobb, ha előre engedi.)*

SPENÓTZÖLD: *(fejcsóválva leteкeri az ablakát, korholó jóindulattal szól vajszínűre)* Ha nem álltál meg a stoptáblánál, most már menjél!

VAJSZÍNŰ: *(szelíden, oktatva, mint egy gyógypedagógus)* Én jöttem jobbról!

SPENÓTZÖLD: *(mutogat a sarok felé, lassan szótagolva a szavakat, hogy a vajszínű biztosabban megértse)* Az ottan egy tábla, látod? Egy jel-ző-táb-la!

VAJSZÍNŰ: *(ujjával ütögeti a saját kobakját, hogy valami nem stimmel)* Hova szól az a tábla? Na hova? És kinek?

SPENÓTZÖLD: *(szomorúan legyint, miért is állt le beszélgetni egy idiótával)* Jól van, boci(?)kám, menjél, menjél már!

EGY TEHERAUTÓ-SOFŐR: *(ordítva, a vajszínű mögött)* Marhák! Elindulnak végre?!

(A spenótzöld mögött tizenhét autó türelmetlenül dudálni kezd.)

SPENÓTZÖLD: *(hátraordít)* Nem látják, hogy majdnem nekem jött egy idióta!

VAJSZÍNŰ: *(magából kikelve)* A te nénikéd!

(Mutogatnak egymásnak, majd egyszerre indulnának el, bőgő motorral, de egyik sem engedi előre a másikat, úgy kell őket ölben elvinni az útkereszteződésből.)

Somogyi Pál

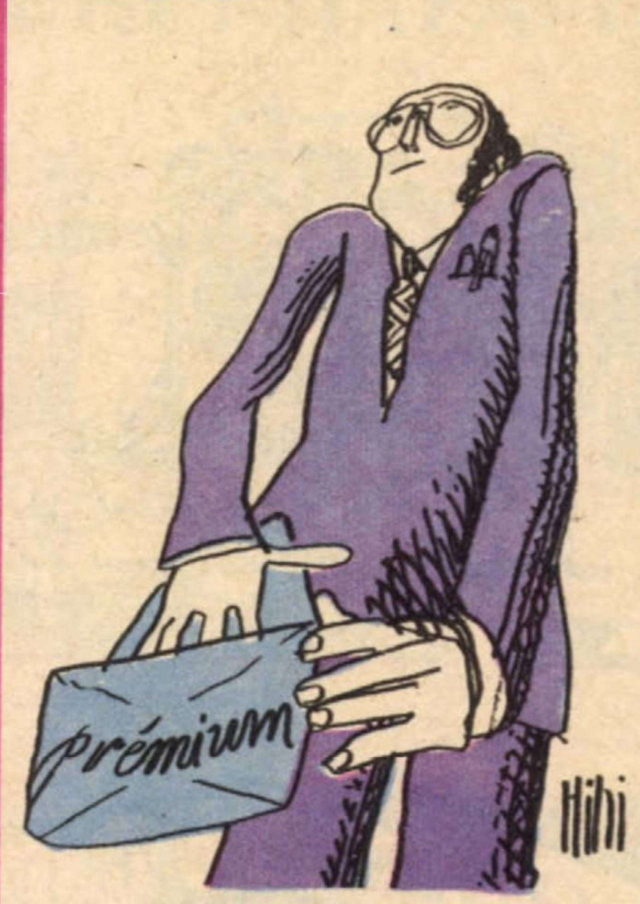
AZ ANYAKÖNYVVEZETŐNÉL

– Majd adok én neked tavaszi fáradtságot!...

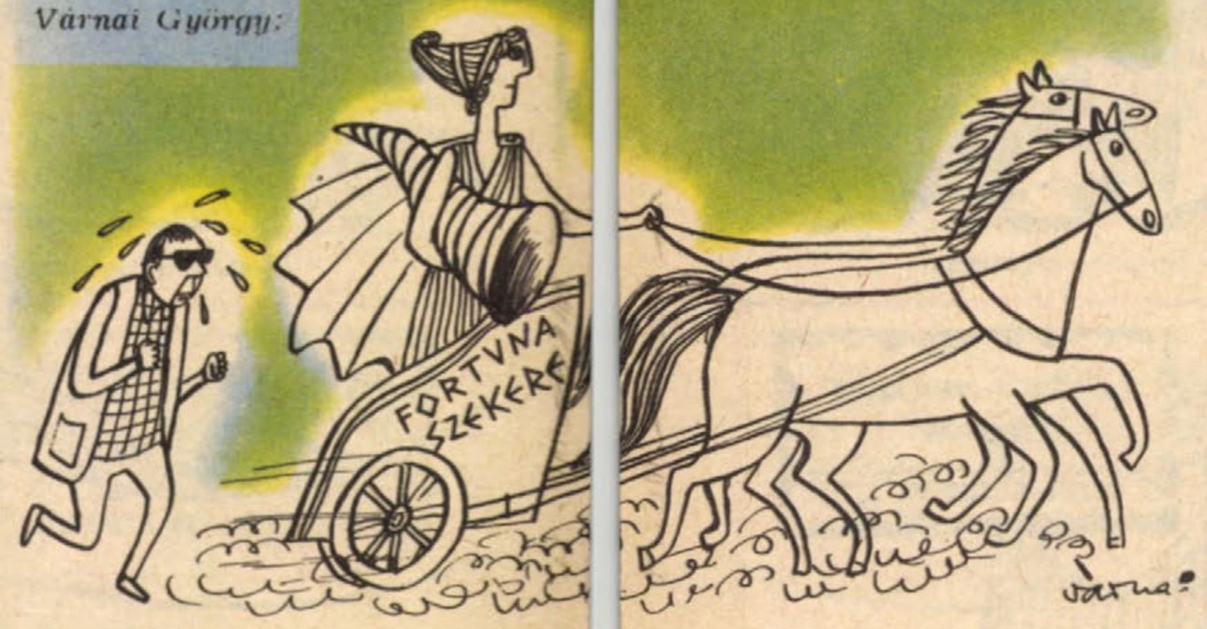
MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
Mi a kedvenc játékuk?

Hegedűs István:

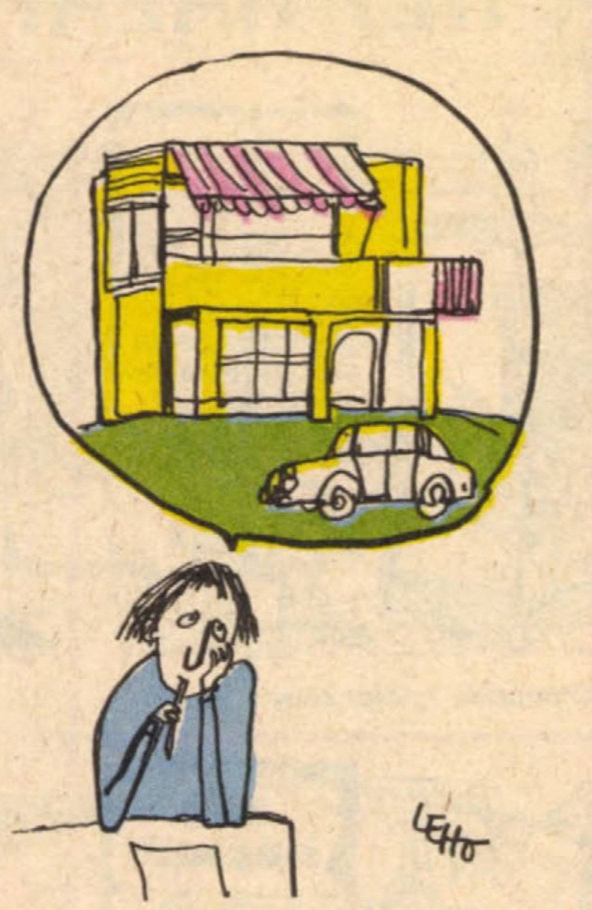
– A zsákbamacska.

Várnai György:

– A ... fogócska.

Lehoczky István:

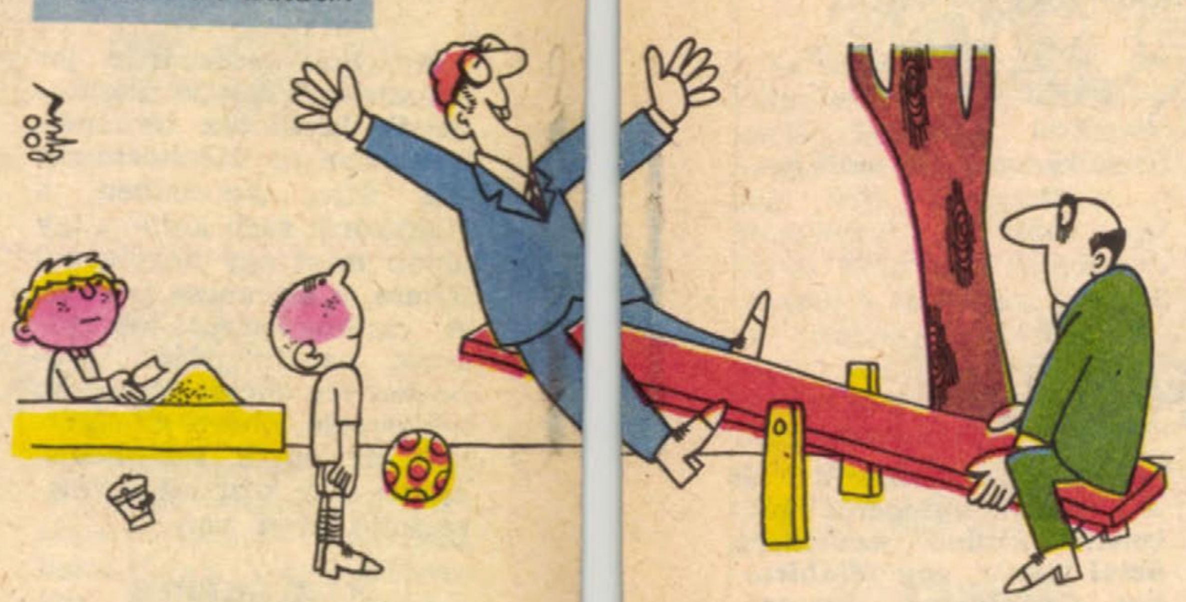
– A légvárépítés.

Takács Imre:

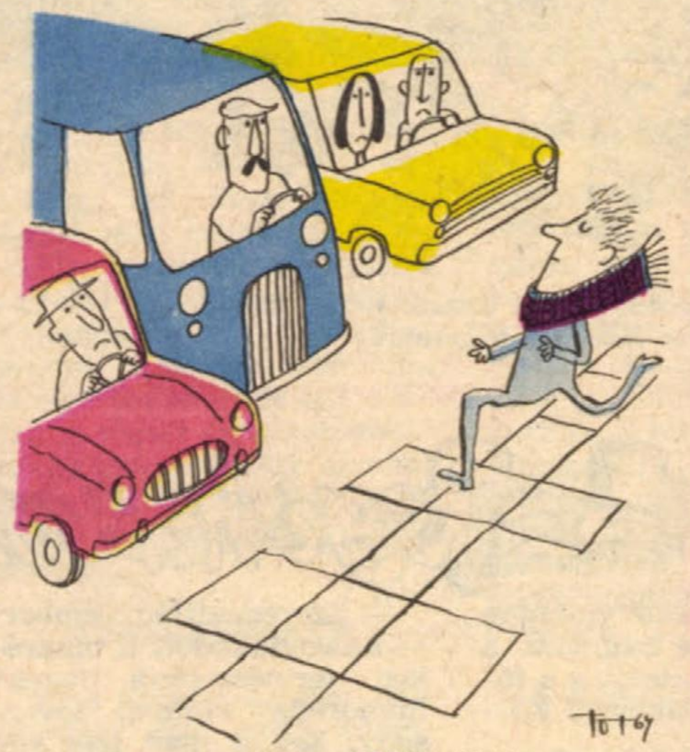
– Forogni a fotelunkban!

Balázs-Piri Balázs:

– A libikóka, ahol mindig tudom, mikor következik „lenn és fenn".

Tót Gyula:

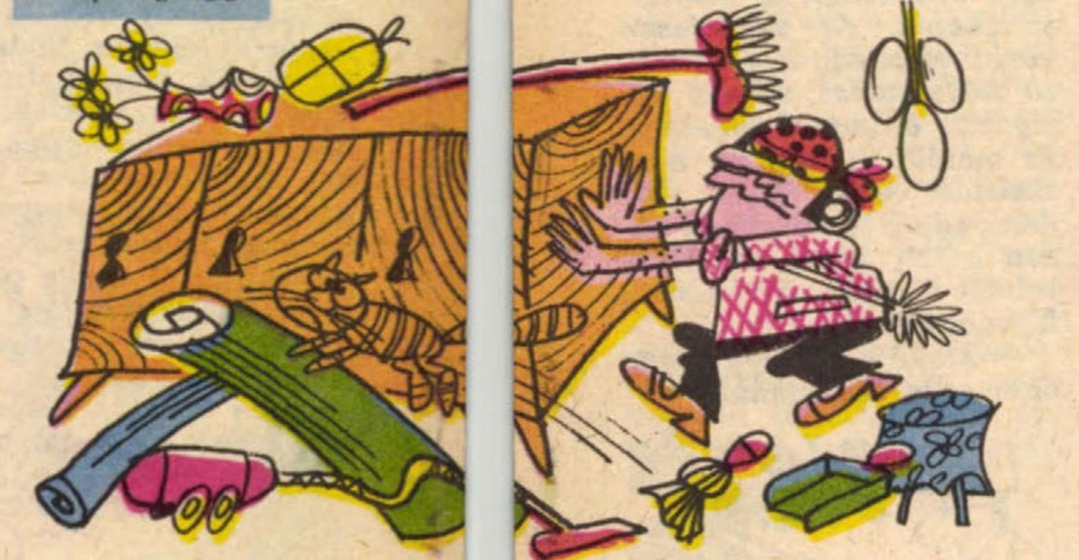
– Az ugrálóiskolázás

Szűr-Szabó József:

– A Kicsoda-Micsoda! Micsoda nő! Vajon kicsoda?

Fülöp György:

– A nagytakarítás. A feleségem szerint az nekem gyerekjáték...

Endrődi István:

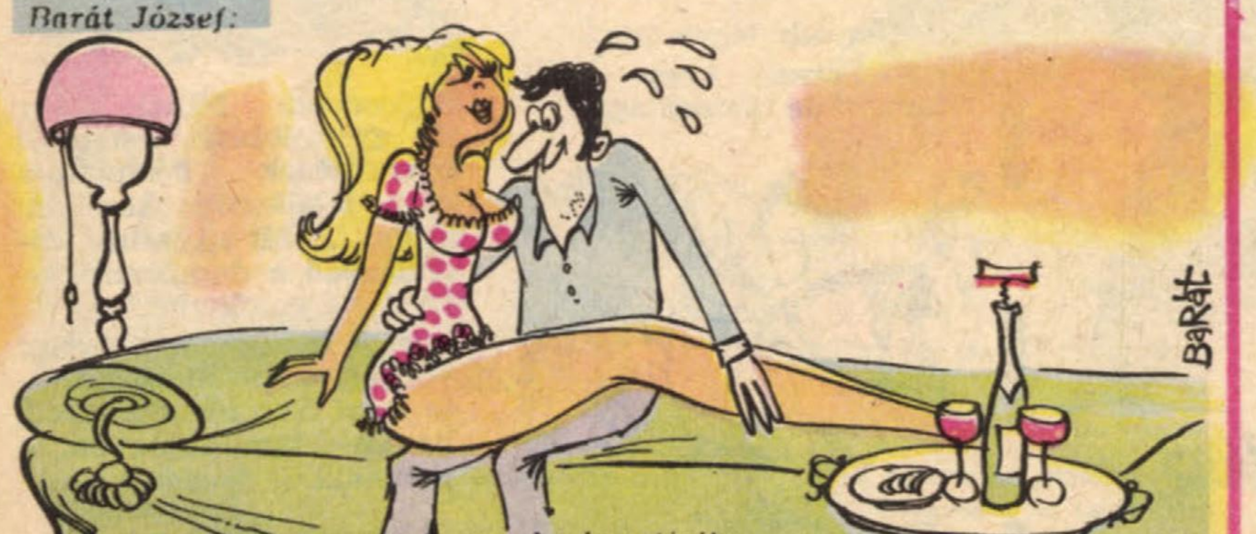
– A hazárdjáték. A napokban is másfél kiló tarkababot veszítettem...

Brenner György.

– Fogadásokat kötök a megállóban, hogy mikor jön az autóbusz...

Barát József:

– A társasjáték.

EGÉSZEN SZERÉNY KITÜNTETÉS

– Itt tessék aláírni, hogy átvette...

MOZGÓLÉPCSŐ

A délutáni csúcsforgalomban könnyed, ruganyos léptekkel leszaladtam az Astória aluljáróba, onnét pedig még lejjebb, a metróállomásra igyekeztem. E célból, mint az artista, jól begyakorolt, elegáns mozdulattal elhelyezkedtem a mozgólépcsőn. Puhán siklottunk lefelé a mélybe. Még arra is jutott időm, hogy filozofáljak: ilyen az élet, egyszer lent, egyszer fent. Mellettem, a másik oldalon, tömött sorokban utaztak felfelé az emberek. Ki tudja, talán most suhan el mellettem az a csodálatos nő, akit annyi évtizede keresek. Sajnos mind a ketten ellenkező irányba mozgólépcsőztünk. Az állomáson valaki gyengéden kopogtatott a vállamon. Hátrafordultam. Régi, kedves ismerősöm, özvegy Freimovics Rezsőné állt mögöttem. Szép, fehér haj, mosolygós arc: olyan volt, mint valami mesebeli anyóka.

— Jó, hogy látom. Beszélni szeretnék magával.

— Parancsoljon. Utazzunk együtt — mutattam a beérkező kék vonatra.

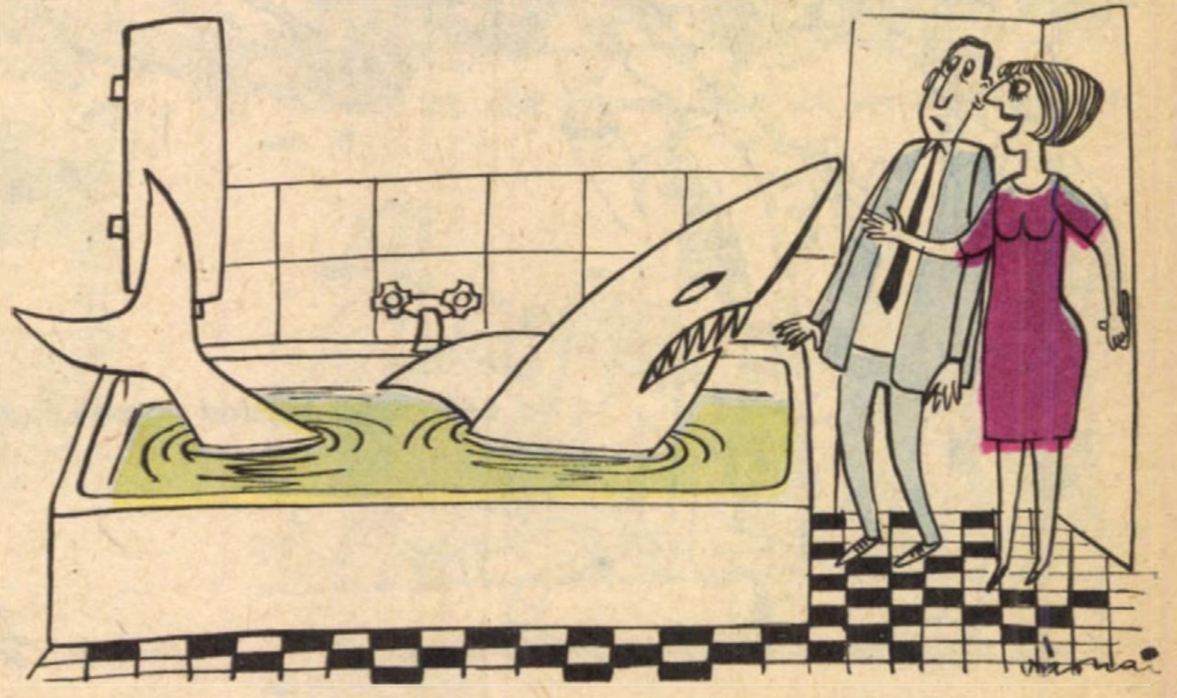
— Én nem utazom. Önkéntes szolgálatot teljesítek idelent — válaszolta büszkén. — Itt állok a mozgólépcső végében és lesegítem az idősebb, nehezebb járású embereket. Én, hála az égnek, még remekül bírom magam. Felszállok és leszállok a mozgólépcsőről, úgy mint akármelyik fiatal. De sok nyugdíjas korú nem mer a metrón utazni; félnek a mozgólépcsőtől. Én már utaztam a moszkvai metrón is. Ott jóval lassúbb a mozgólépcső. Nálunk bizonyára gyorsabban kell járnia, hogy ne akadjon el a hatalmas utasforgalom. Minden állomáson — fent is, lent is — van egy békávé-alkalmazott, aki ott ül a kis fülkéjében és figyel. Valószínűleg azt ellenőrzik, hogy részeg ember vagy víziló ne utazhasson. Ez helyes. De nem segíthetnének időnként egy-egy idősebb embernek a fel- és leszállásnál?! A metró remek találmány. Gyors

és kényelmes. Tegyék lehetővé, hogy mindenki igénybe vehesse. Látja, itt a tavasz — mondta mosolyogva Freimovics néni — rengeteg fiatal, szerelmespár sétál az utcán kézen fogva. Csak sétáljanak, előttük az élet. De itt a mozgólépcsőn néha az idősebbek kezét is fogják meg! Ezt írja meg fiacskám — nézett rám szigorúan özvegy Freimovics Rezsőné. Aztán odaállt a mozgólépcsőhöz, hogy társadalmi munkában segítsen az arra rászorultaknak.

Galambos Szilveszter

ELŐRELÁTÓ HÁZIASSZONY

– Kénytelen voltam akkorát venni: tizenkét vendégünk lesz este...

Újságolvasók kéziszótára

A napokban = két hete

A közelmúltban = tavaly

Nemrég = három éve, vagy az ördög tudja, mikor

Nagy érdeklődés mellett = Öten voltak ott

Beszámoltak munkájukról = semmi jót sem mondtak

Beszámoltak eredményes munkájukról = nem mondtak épp rosszat

Beszámoltak sikerekben gazdag munkájukról = tényleg mondtak ott valami jót is...

Köszönetet mondtak a segítségért = mert senki sem gáncsolta el őket

Köszönetet mondtak a hathatós segítségért = mert hála istennek, a kutya se avatkozott a dolgaikba

További előrelépésért küzdenek = minden úgy marad, ahogy van

Jócskán akad még tennivaló = már nem telik bele egy hét, az egész társaság ülni fog

Akad még tennivaló = eddig semmit se csináltak

A kollektíva segítségét kérték = minden munkát Szabónéra tolnak

Társadalmi összefogást sürgetnek = csinálja a dolgot, aki akarja, ők ugyan egy lépést se tesznek

A vita tárgyára rövidesen visszatérnek = jövőre

A téma napirenden marad = elásták, vége

A határidő folyamatos = sohanapján

Beindult = ketten beszéltek róla

Megkezdődött = hárman beszéltek már róla

Folyamatban van = tán még el is kezdik

Megtették az első lépéseket = beindult

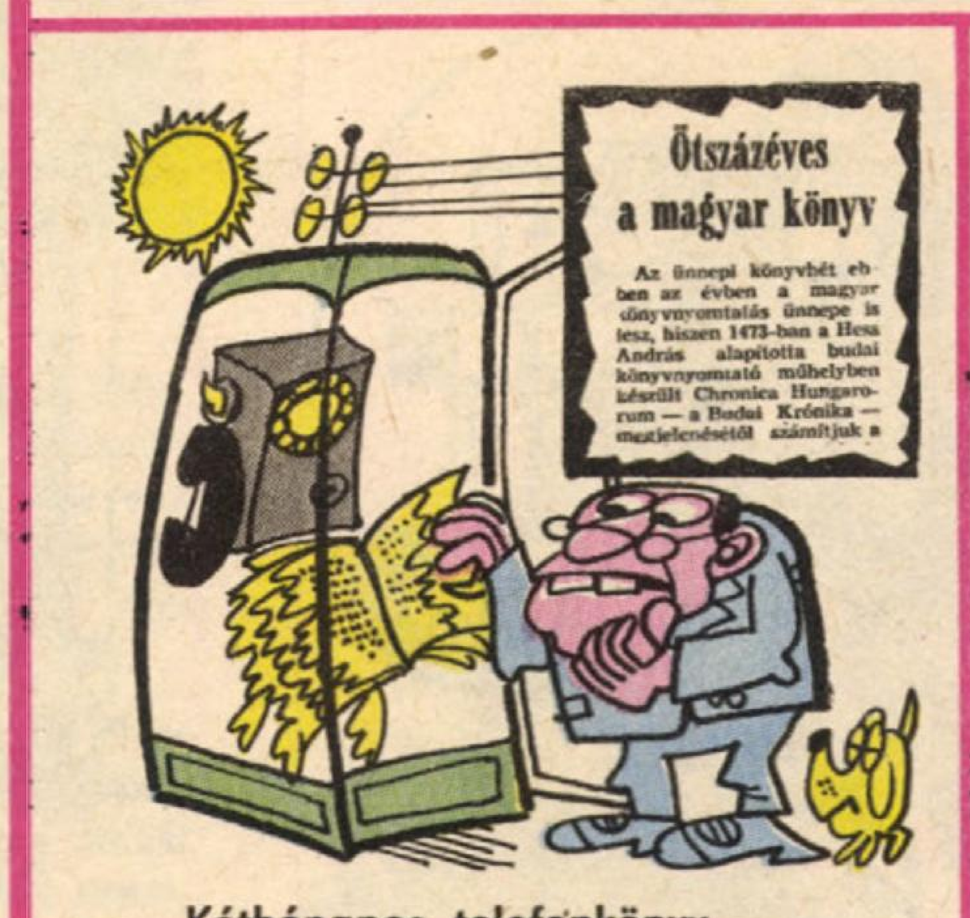
Van = található olykor

Lesz = mindannyian isten kezében vagyunk

(flórián)

A HÉT HAZAI HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

Kéthónapos telefonkönyv.

– Sajnos, alkalmas!

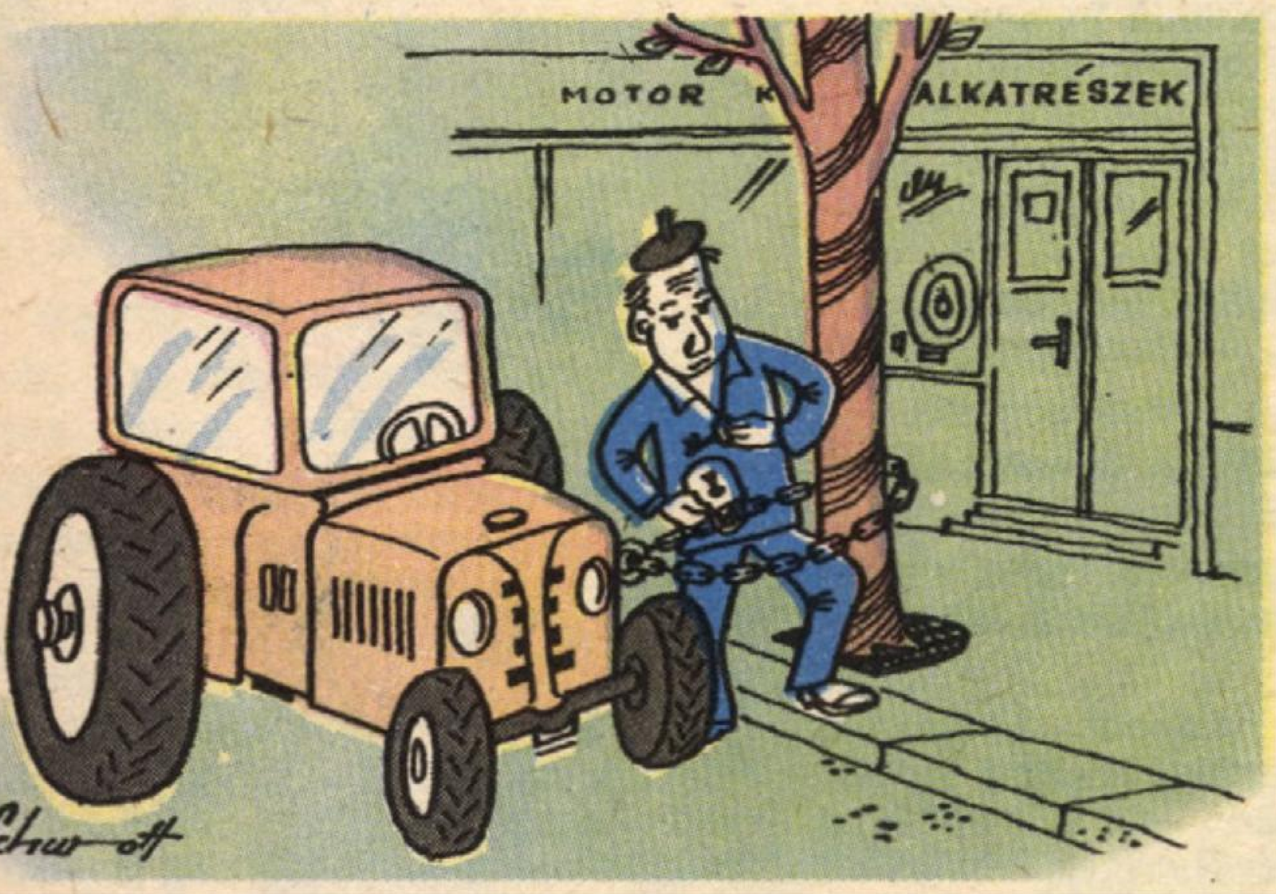

– Bocsánat, nem tetszik tudni, merre van a Nemzeti Múzeum?

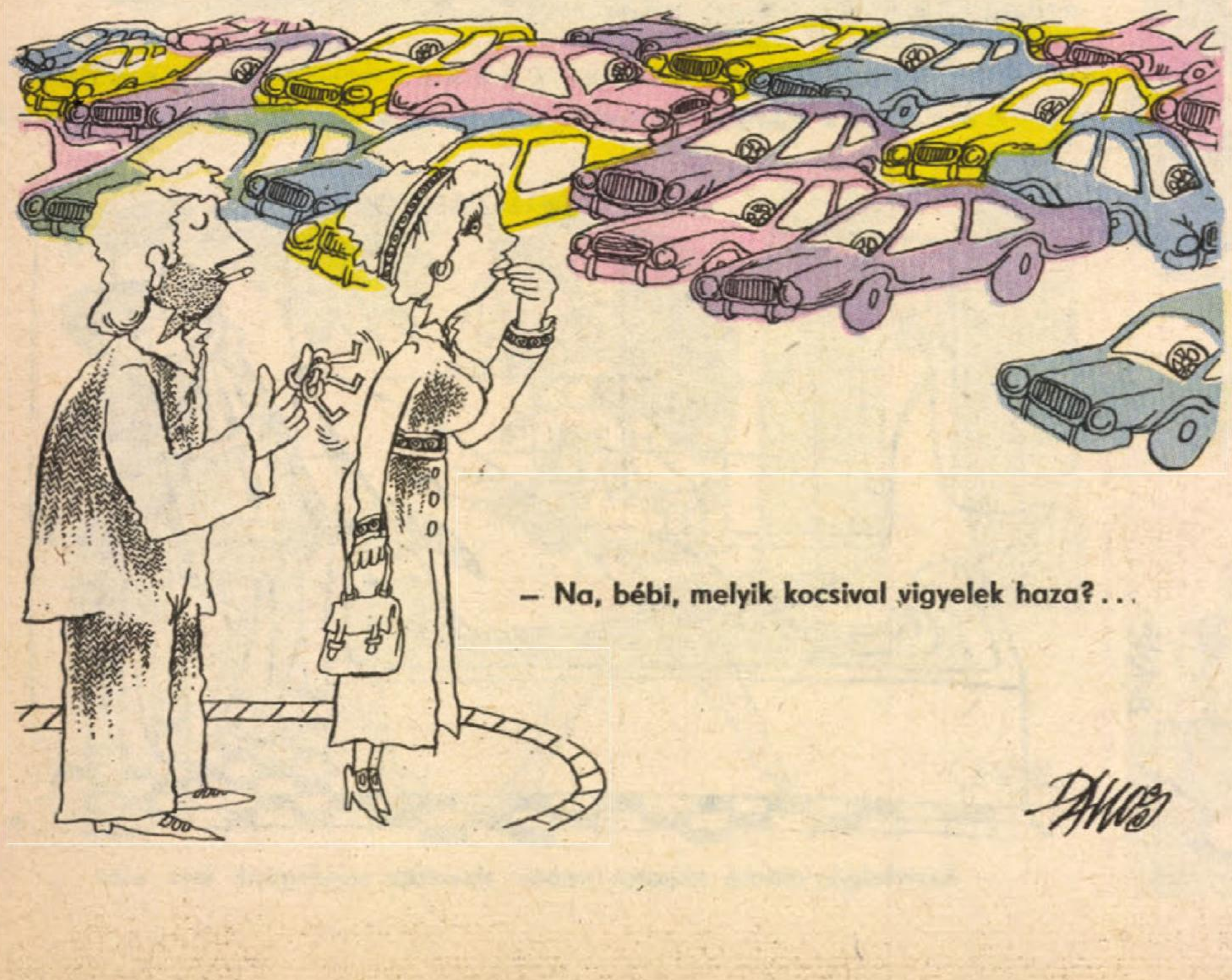

– Ez az, bácsi kérem, csak most lezárták.

TÚLZOTT ÓVATOSSÁG

LOVAGIAS AUTÓTOLVAJ

– Na, bébi, melyik kocsival vigyelek haza?...

Régi históriák

Hunyady Sándor vidáman fütyörészve ballagott a Petőfi Sándor utcán, s a főposta előtt találkozott Kálmán Jenővel.

— De jó kedved van, Sándor!

— Van is. Háromezer pengő a zsebemben. Most kaptam előleget a darabomra, a „Fekete szárú cseresznyére".

— Szerencsétlen ember! — szörnyülködött a takarékos természetéről ismert humorista. Holnap lóverseny. Estére nem lesz egy filléred se. Azt tanácsolom, tegyél kettőezerötszázat bankba, elég elveszteni a maradék ötöt.

— Most szombat délben? Már zárva a bankok.

— Akkor tudod mit?! Ugorj be ide a főpostára, és adj fel a saját címedre kettő és felet! Hétfőn kikézbesítik, van pénzed a jövő hétre is!...

— Jó ötlet — helyeselt Hunyady, s bement a postára.

Másnap este Kálmán Jenő a Fészek Művészklubban megpillantotta az írót, aki egy karosszékben szomorú letörten merengett.

— Mi baj van Sándor?

— Eljátszottam barátom a versenyen. Mind a háromezret. Egy vasam sincs.

— Hát nem adtad fel postán?

Hunyady legyintett.

— Persze, hogy feladtam... de táviratilag.

A szórakozottságáról és feledékenységéről közismert kitűnő novellista, Szini Gyula, egy földbirtokos tisztelőjénél vacsorázott, aki vadászkalandjaival igyekezett szórakoztatni vendégét. Az író — tipikus kávéházi ember lévén — nem érdekelték a vadásztörténetek, de udvariasan közbevetett egy-egy elismerő megjegyzést, mire a házigazda örömmel folytatta, és mesélt, és mesélt, nem szakadt vége. Éjfél felé Szini egyre idegesebben nézett a fali órára, aztán türelmét vesztve ráförmedt a házigazdára...

— Mondja, maga nem akar soha hazamenni?

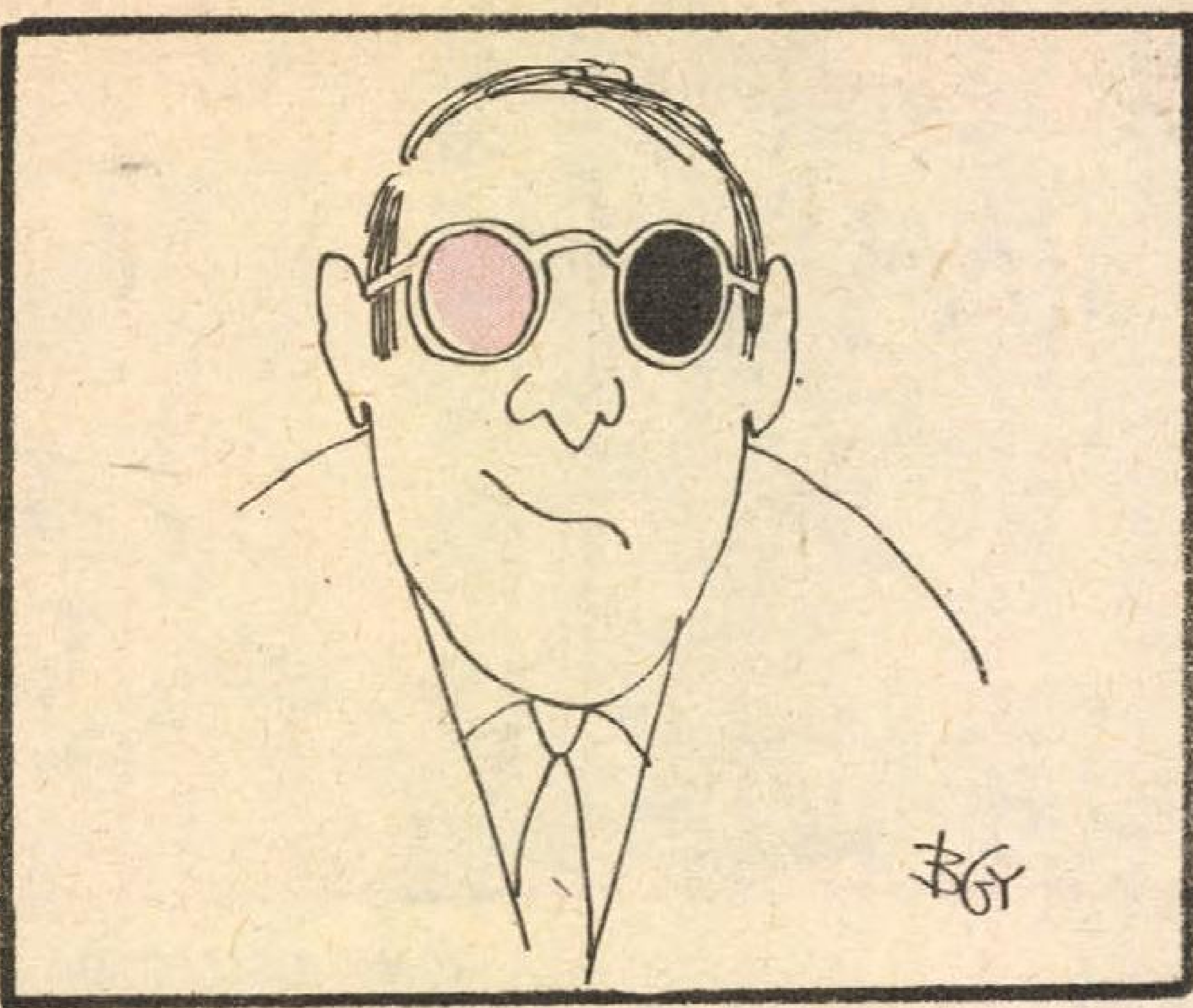
Eisemann Mihály egy gyengébben sikerült operettjének bemutatója után találkozott Ábrahám Pállal... Mi az őszinte véleményed a darabomról — kérdezte gondterhelten.

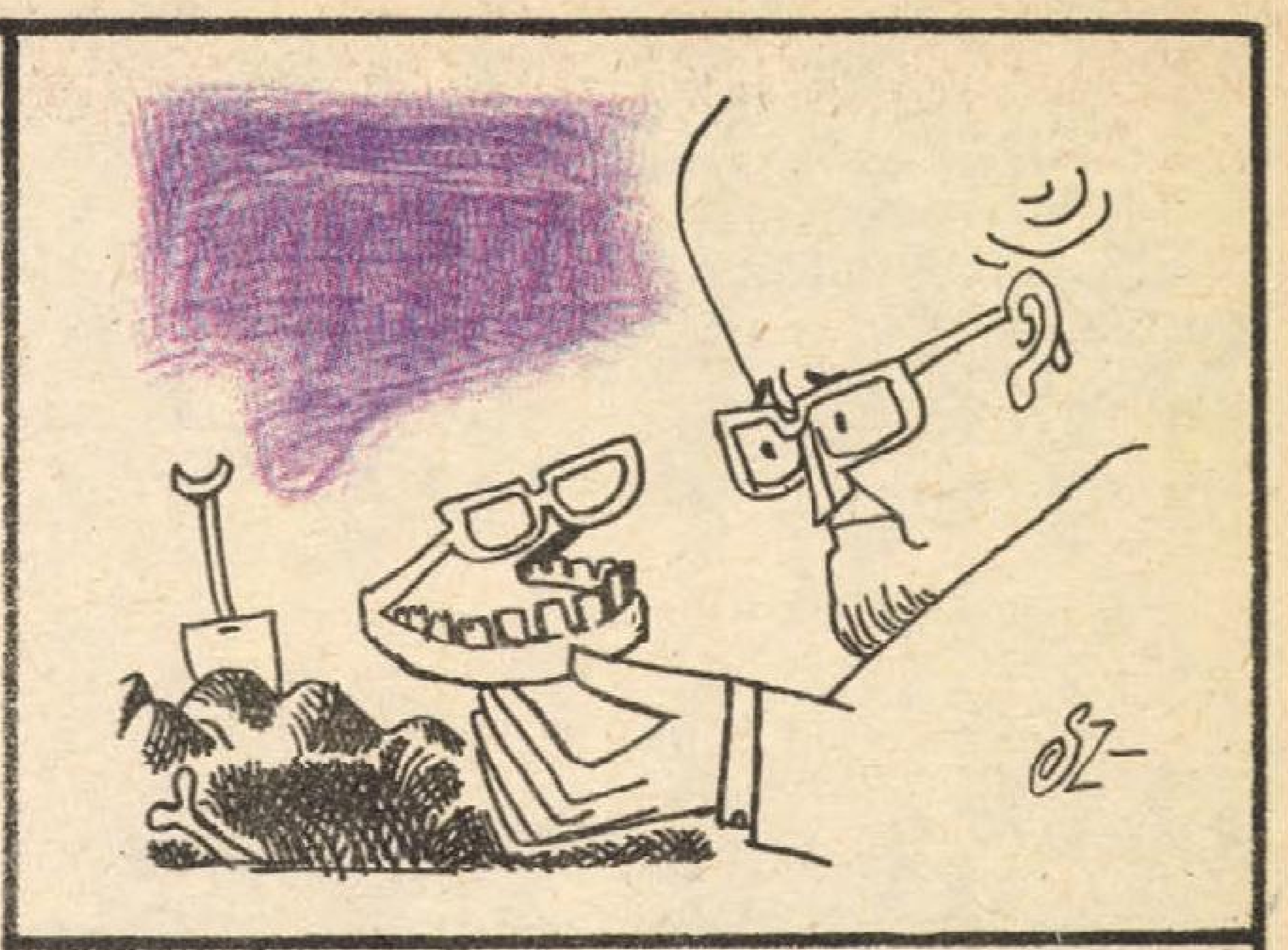
— Véleményem szerint — válaszolta Ábrahám — te most őszintén szeretnéd, ha én írtam volna ezt a muzsikát.

(ANDOR LEON gyűjtése)

Szemüveg

BRENNER,
SZÜR-SZABÓ,
TÓT,
SAJDIK,
DALLOS,
BALÁZS-PIRI,
FÜLÖP,
VÁRNAI,
HEGEDŰS

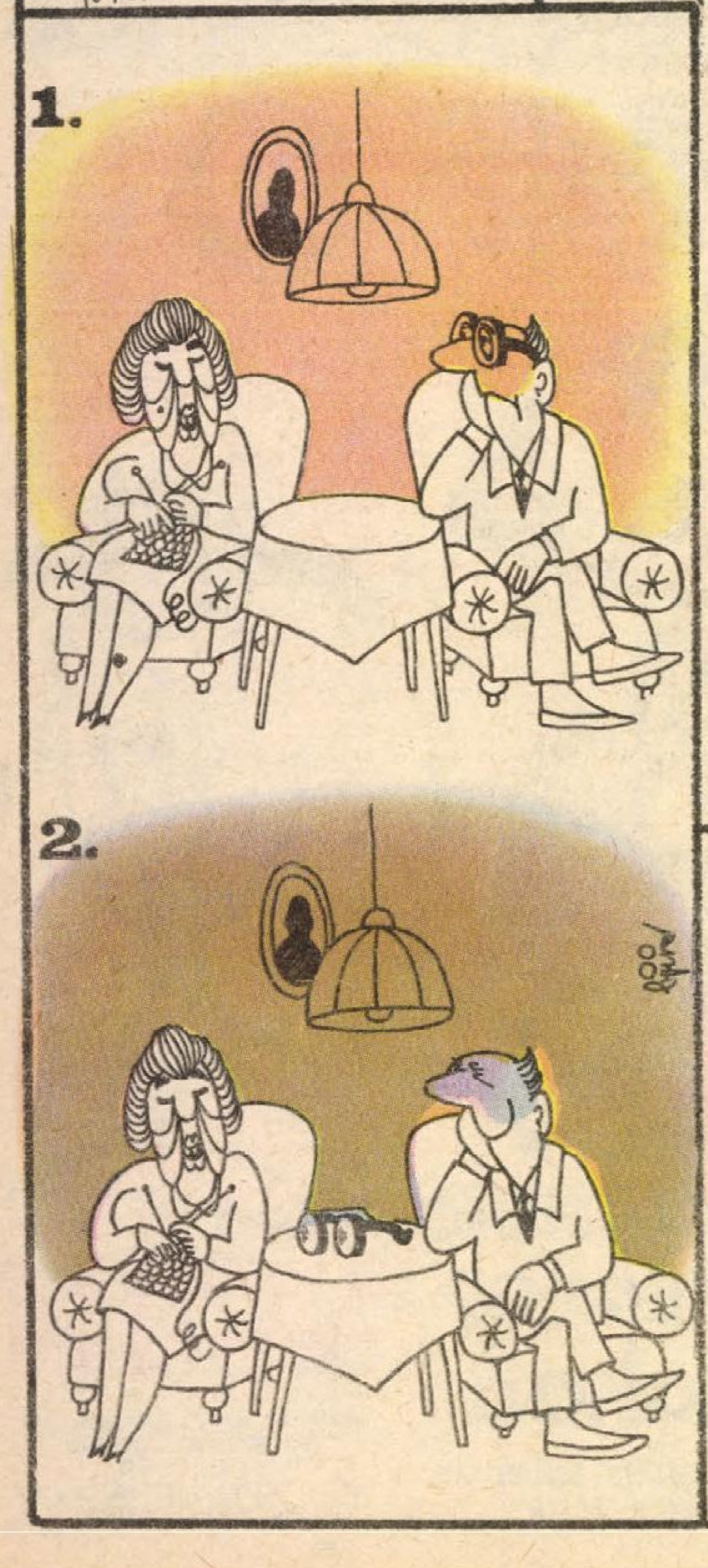

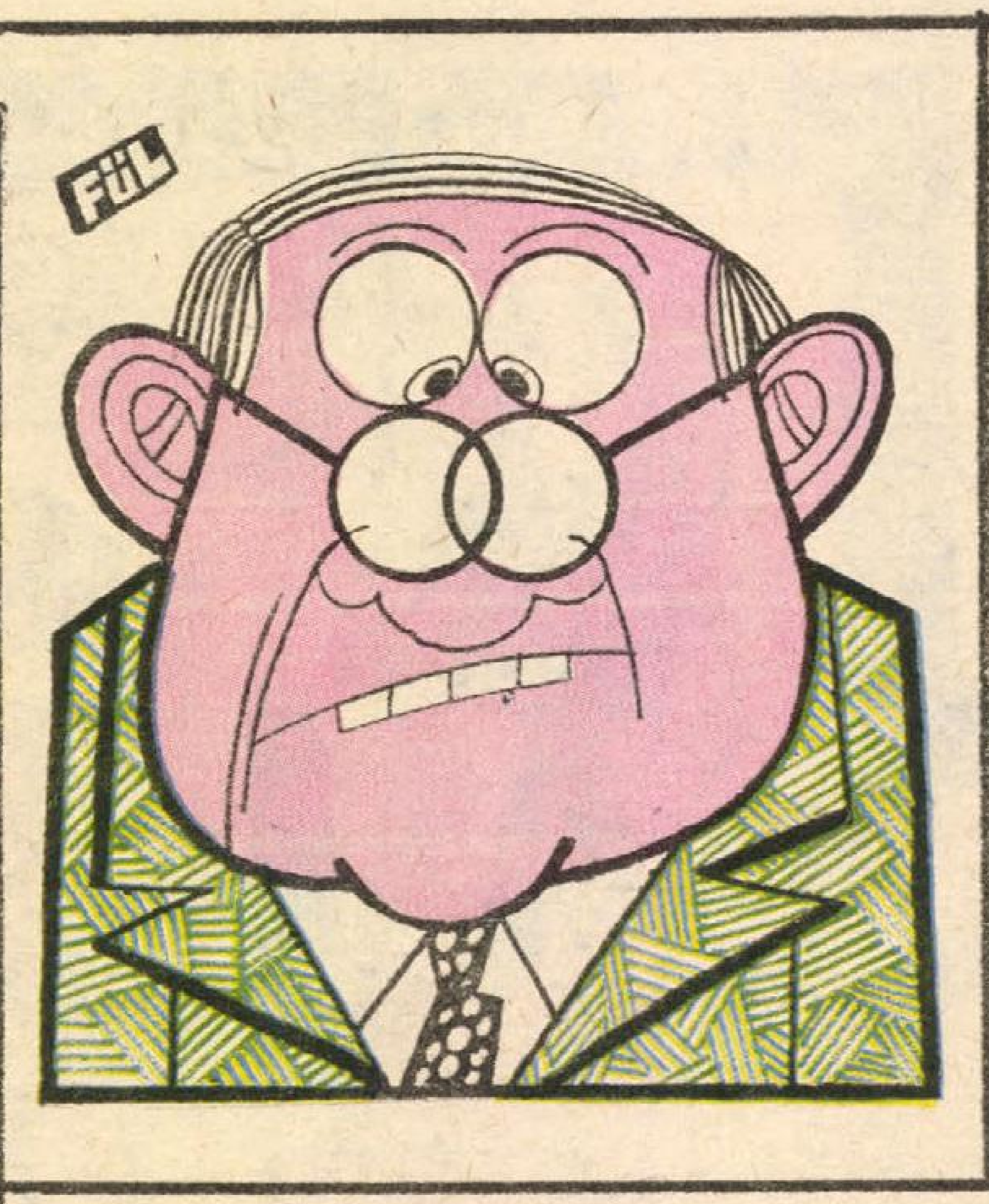

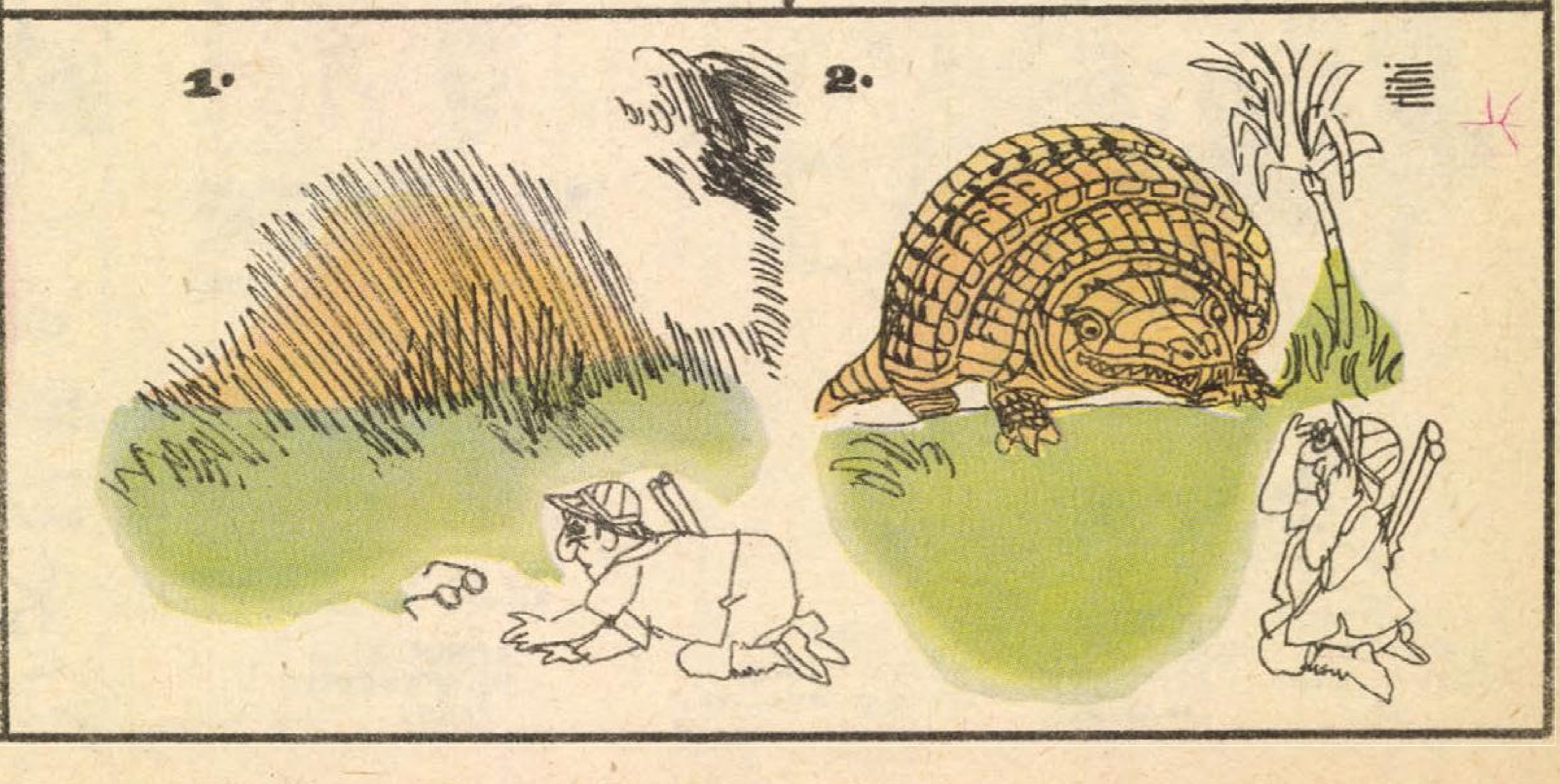

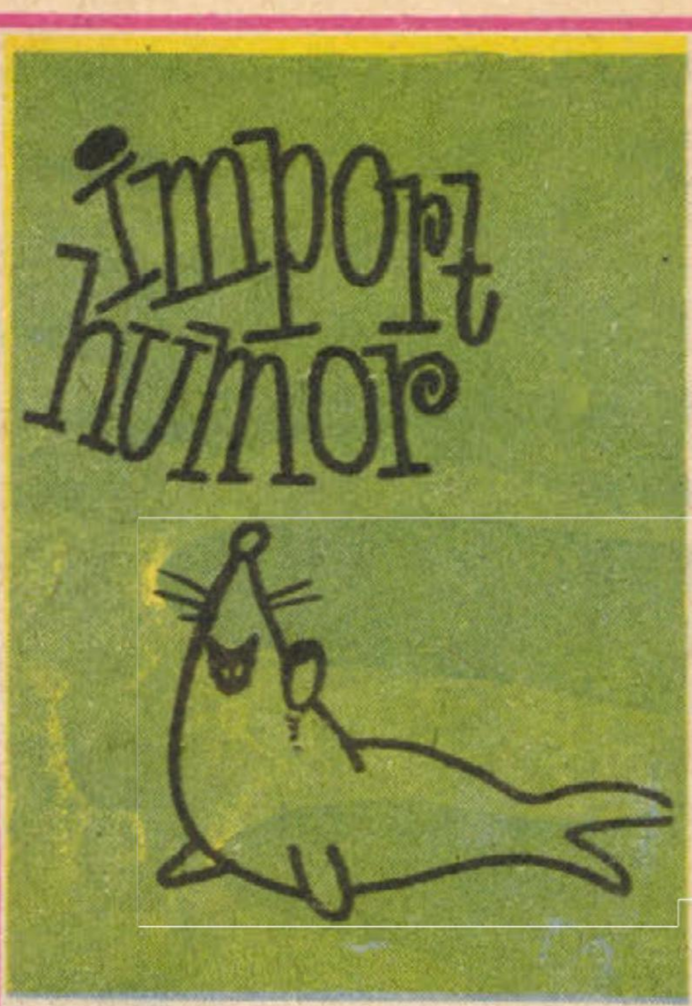

import humor

LÁMPALÁZ

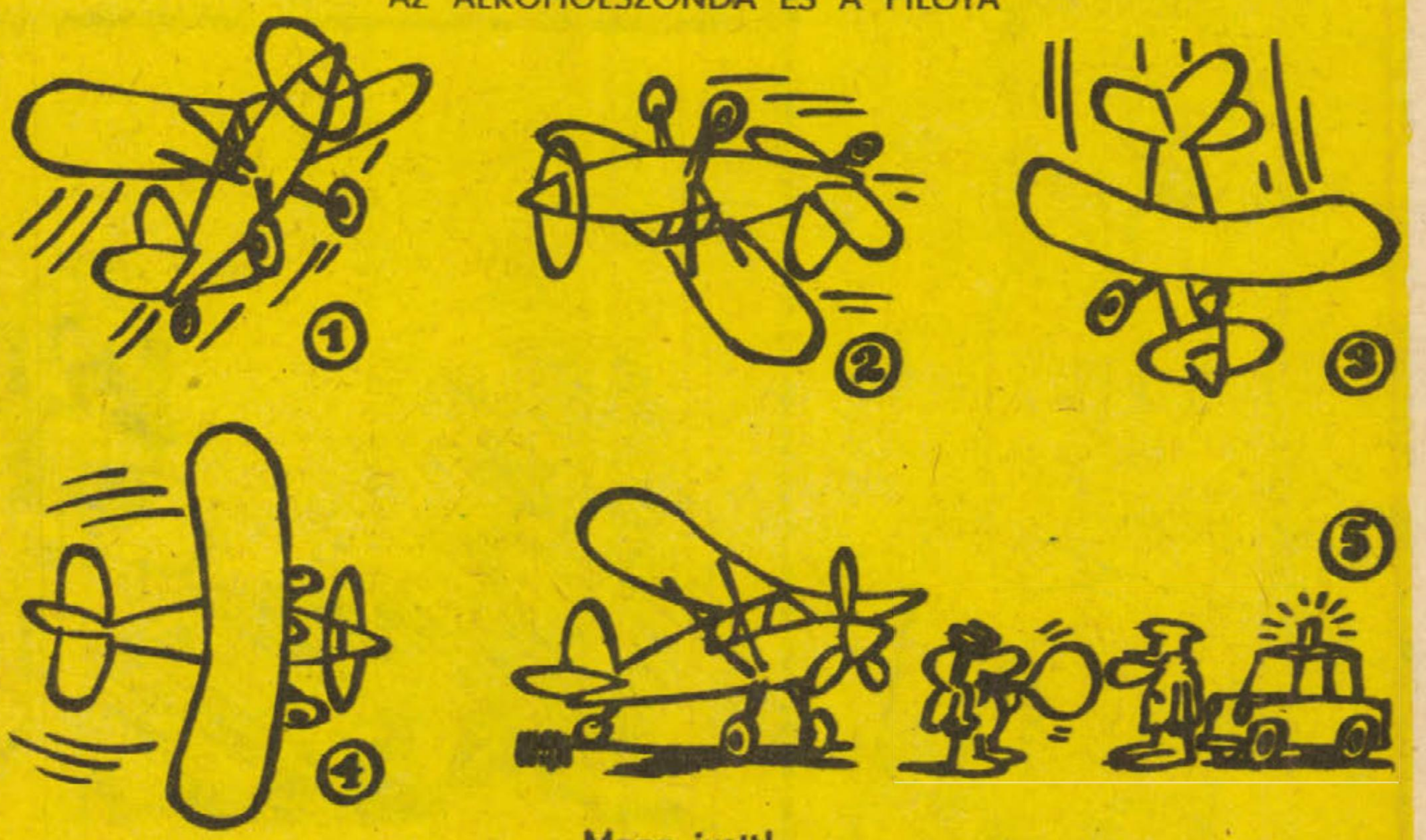
(„Stern", Hamburg)

A KRITIKUS

(„Literaturnaja Gazeta", Moszkva)

AZ ALKOHOLSZONDA ÉS A PILÓTA

– Maga ivott!

(„Eulenspiegel", Berlin)

URBANIZÁCIÓ

(„Dikobraz", Prága)

HOBBY-KERTEK

Akinek van hobby-kertje
Nem gyötri azt unalom.
Megkönnyebbül ott az, akit
Gond vagy bánat súlya nyom.

Nem lesz abból képzelt beteg,
Nem kell annak altató.
Lesz belőle fürge ürge,
Fű növését hallgató.

Hobby-kertben kapál, gyomlál,
Hogyha nem nyír, nosza nyes.
És a szomszéd hobby-kertre
Árgus szemmel odales.

Kezdődik a vetélkedő,
A roppant nagy „ki mit tud";
Jaj annak a futóbabnak,
Ha csupán egy kicsit fut.

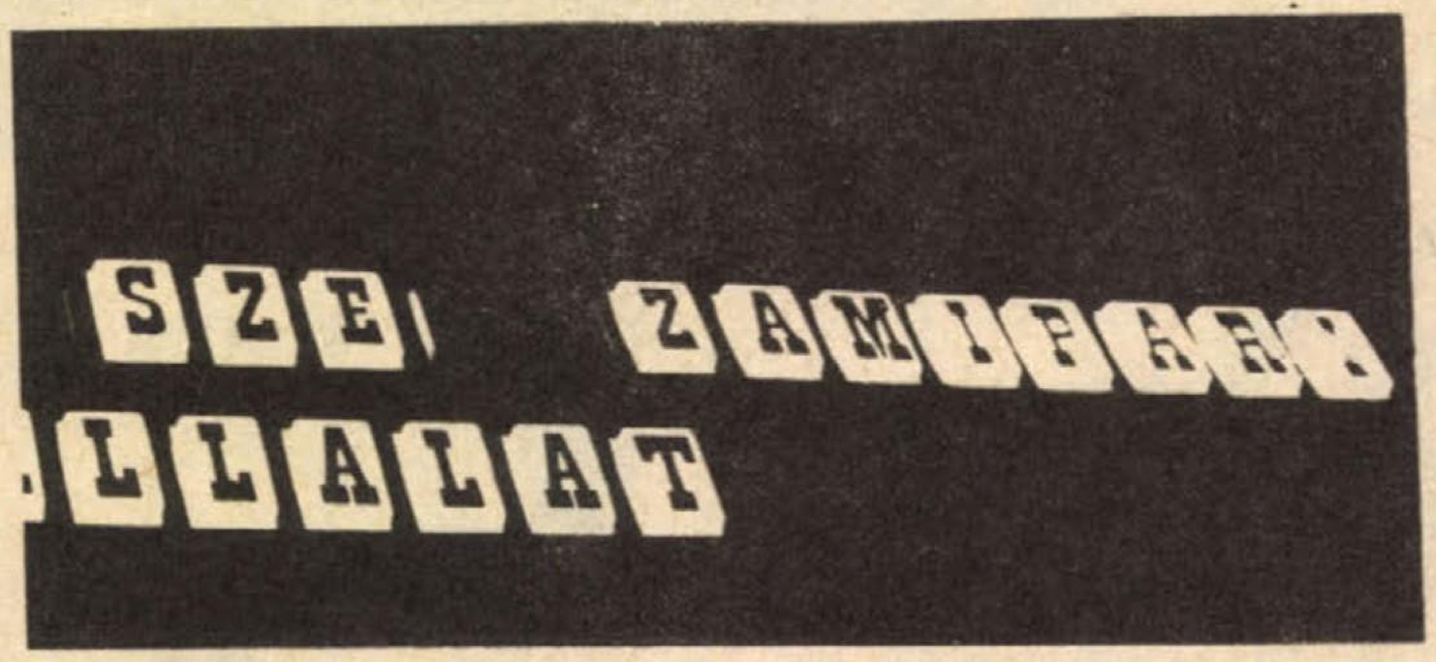
Jaj annak a dísz-töknek, ha
Nem díszes, csak szimpla tök!
Hobby-kertben minta-gyümölcs,
Minta-fű és minta-rög!

Hobby-kertbe mindent bele! —
Mondja egy pár gazda, s bumm!
Egyik-másik hobby-kertből
Így lesz: státusszimbólum!

K. Tóth Lenke

TÜCSÖK és BOGÁR

Sze-zám nyílj meg!

(A Reiter Ferenc utcában fotózta Hoffmann Erika)

— Debrecenben, a Kandia u. 7. számú ház előtti kuka tárolójából március 13-án délután 3 és 5 óra között eltűnt Sustyák Gyöngyi hatodik osztályos tanuló (Debrecen, Kosztolányi D. u. 16. szám alatti lakos) iskolatáskája és 19.866—103 számú értékes oboája. Akik a gyerek elveszett táskájáról, hangszeréről tudnak, vagy azt megtalálták, szíveskedjenek a szülőket a fenti címen értesíteni.

Azért szomorú dolog, hogy egy kisgyermek már a kukában sem tárolhatja biztonsággal az értékes oboáját.

(A Népszavából nyírta Mátéfy György)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Velence, tópartján. — forgalmas helyen, — négyéves, bejáratott pecsenyesütő eladó. Jól [illegible]

Szóval lehet benne már vagy ötezer kilométer!

(A Magyar Nemzetben észlelte Németh István, balatonkeresztúri olvasónk)

A Derby County ellen játszott volna a K. Dózsa

Igaz, a Juventust nem tudta megverni, de azért még nem kell K. Dózsának nevezni szegény Ú. Dózsát . . .

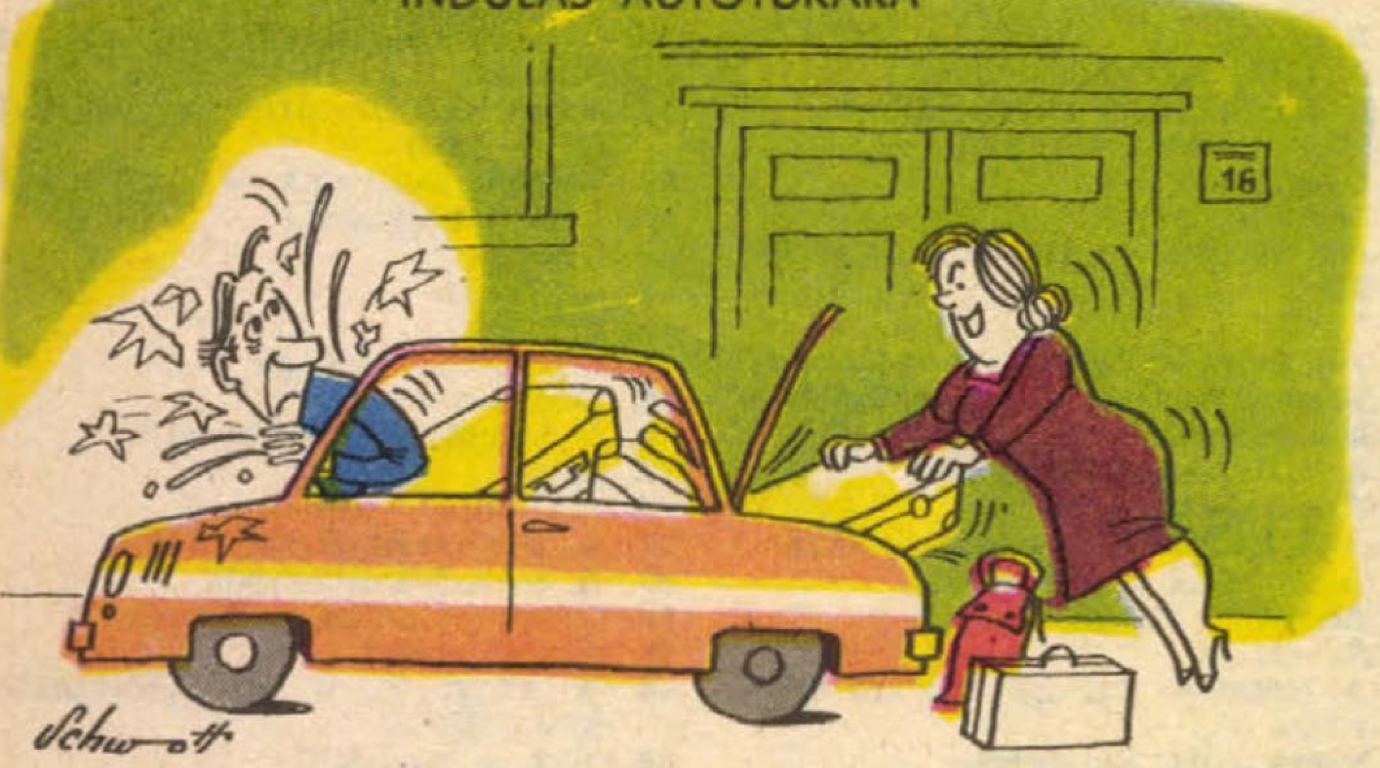
(A Somogyi Néplapban észlelte Pottyondy Géza, kaposvári olvasónk)

Tetszik látni, egy gyalogút, amelyen hajóvonták közlekedhetnek. Esetleg négyökrös szekerek. De persze, ők sem gyalog.

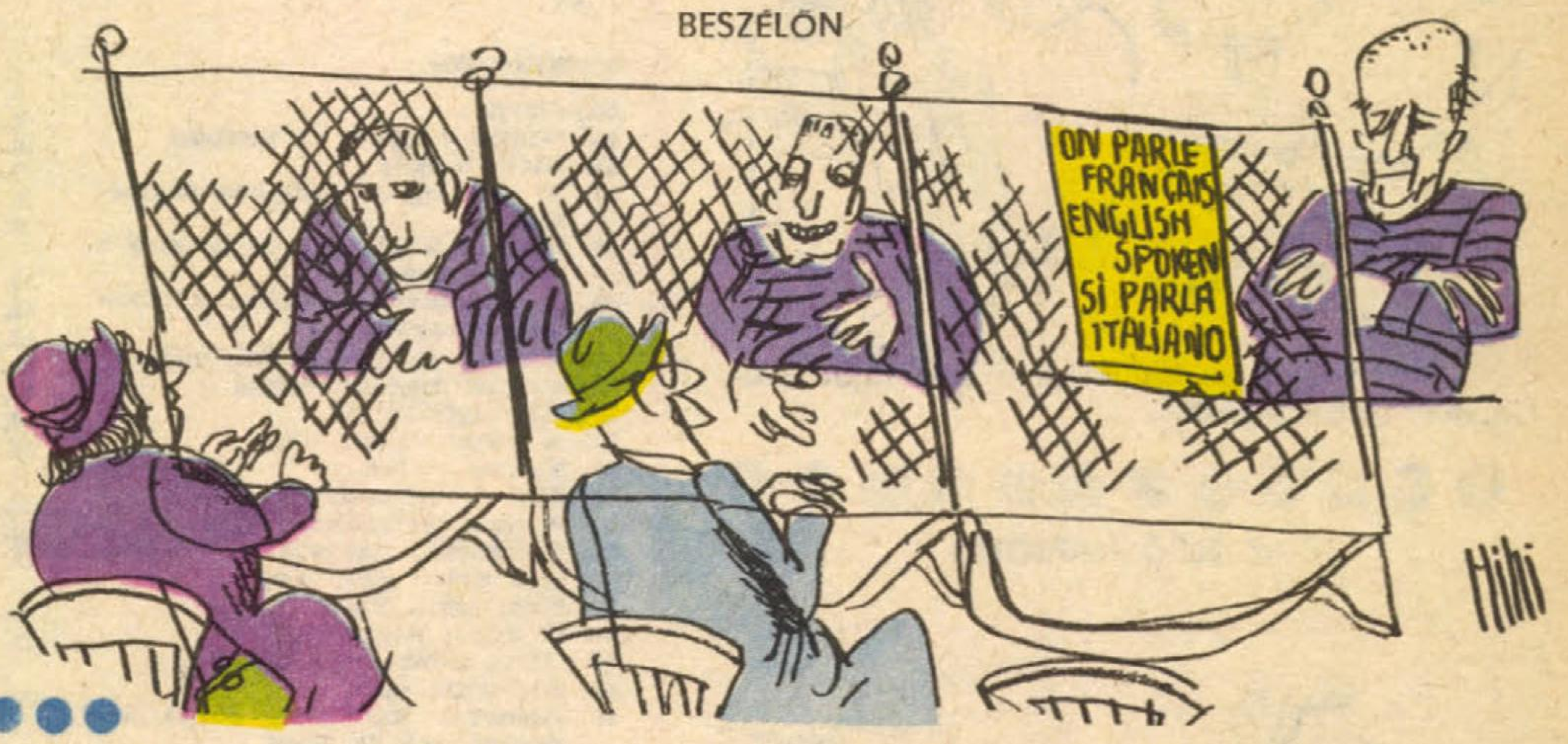
(Budaörsön fotózta Gál László)

INDULÁS AUTÓTÚRÁRA

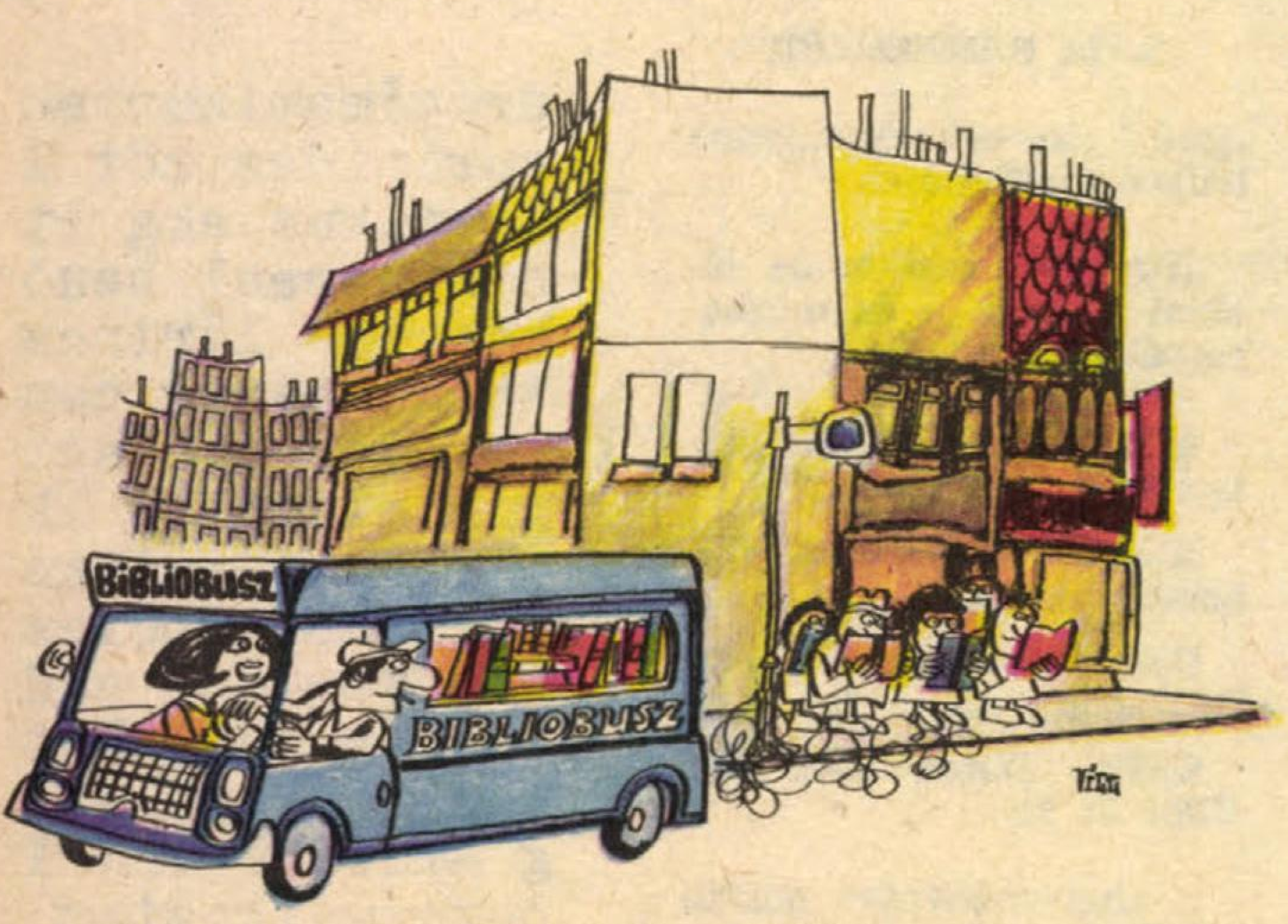

– Ugye mondtam, hogy beférnek a csomagtartóba! . . .

BESZÉLŐN

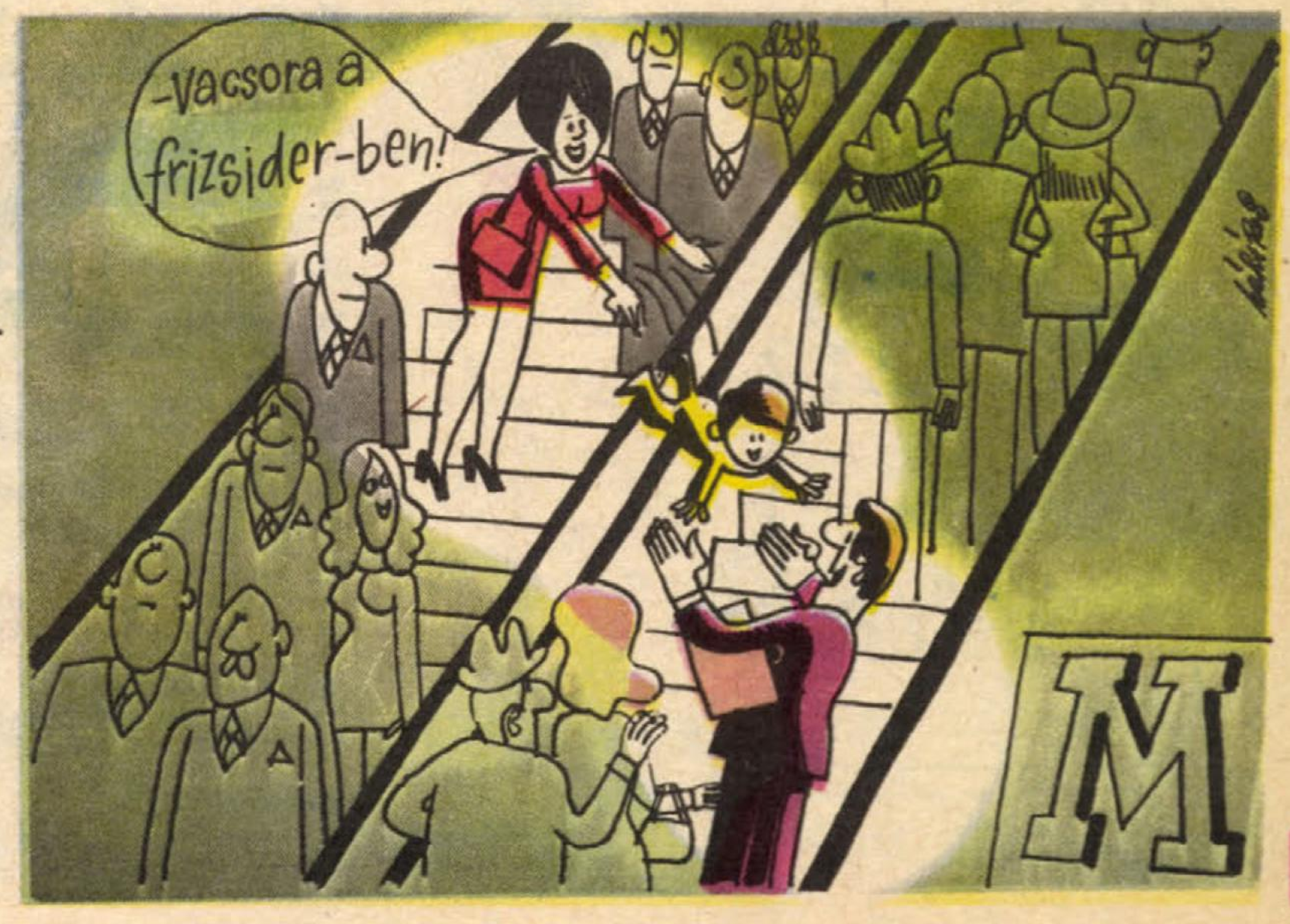

ÚJDONSÁG A PESTI UTCÁKON

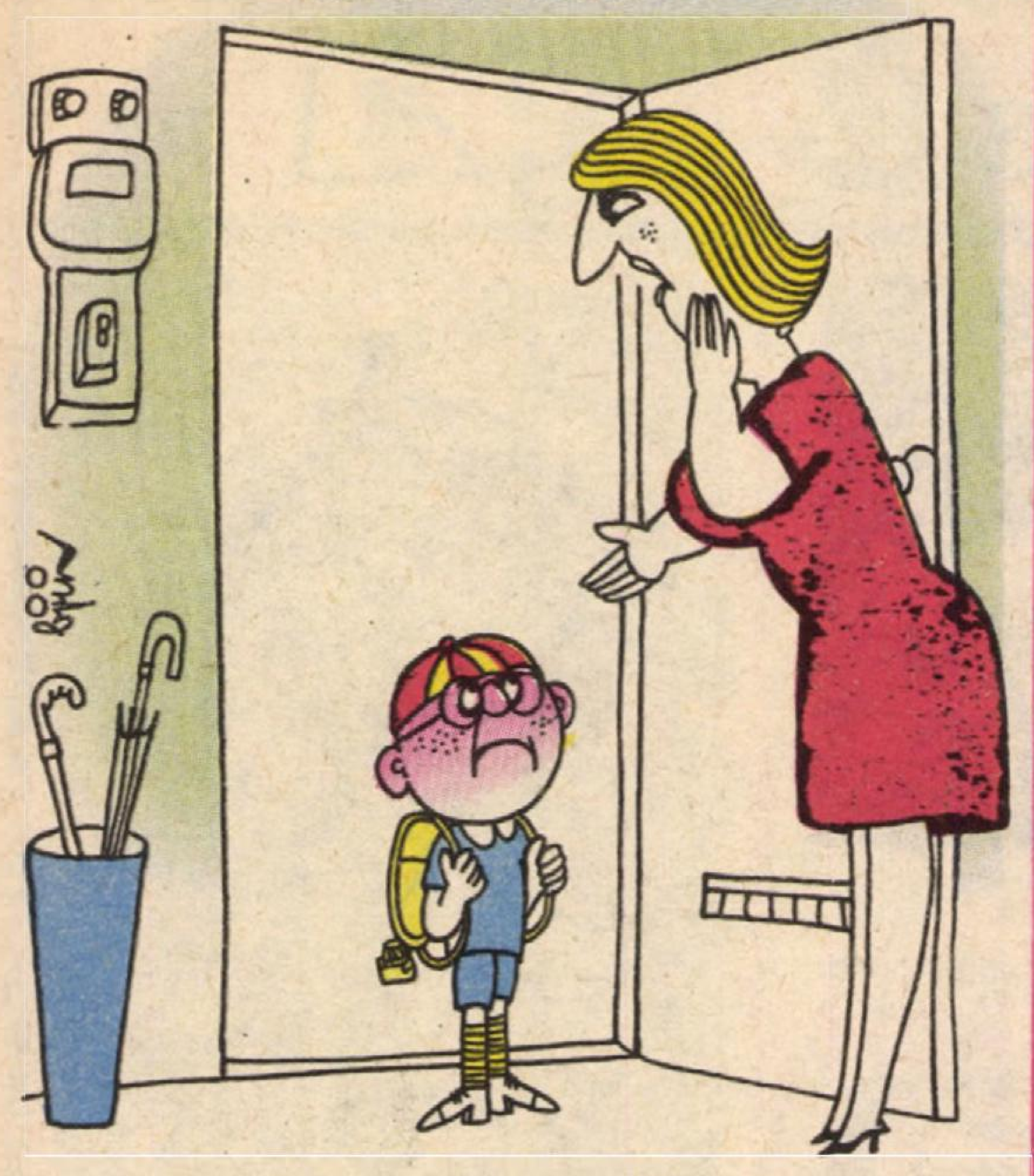

– Addig legalább kiolvassák, amíg jön a rendes járat . . .

MŰSZAK-VÁLTÁS

ÉRZÉKENY NEBULÓ

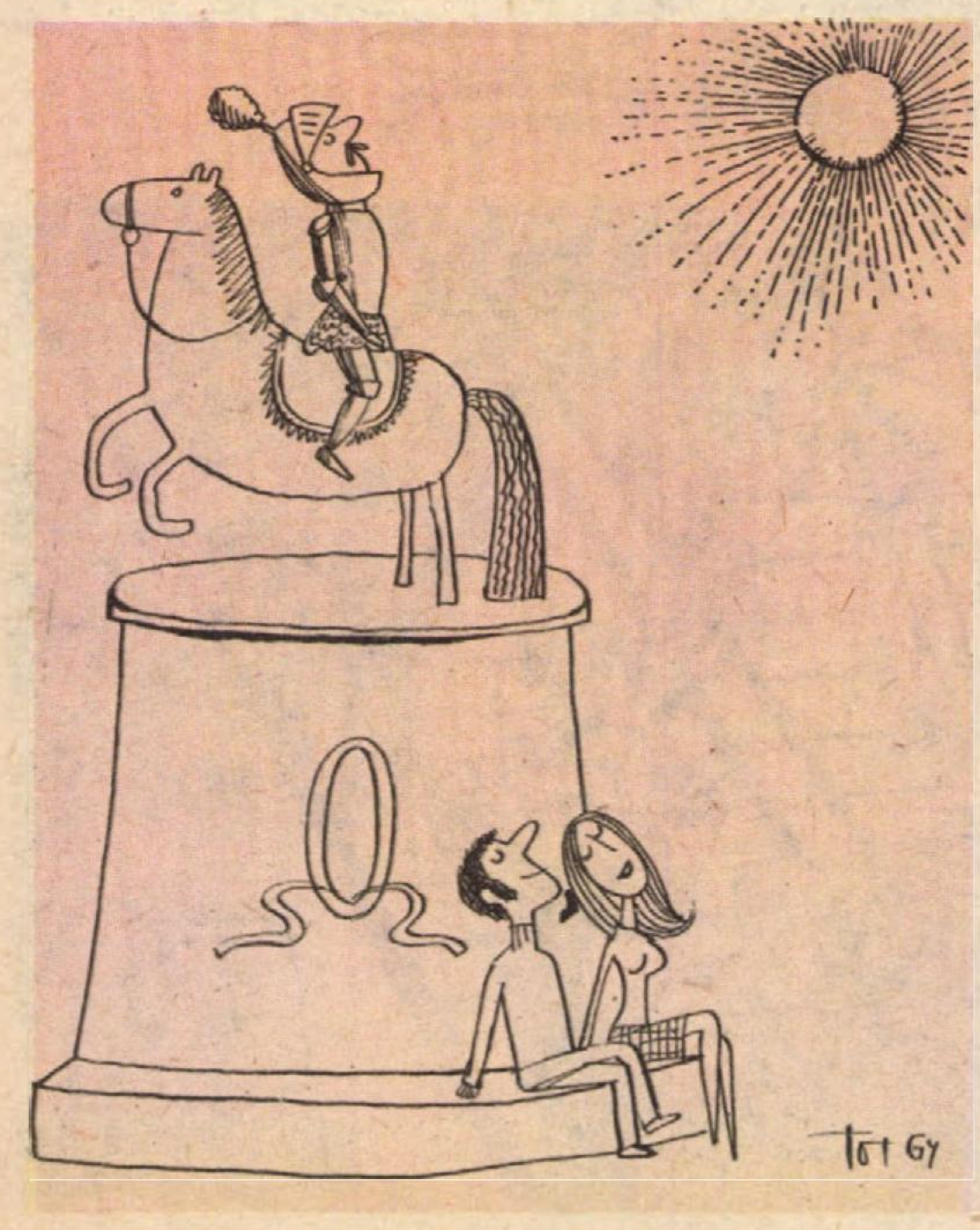
– Ejnye, kisfiam, mi lenne, ha minden gyerek otthagyná az iskolát, amikor a tanító bácsi rá-szól...

HÉTVÉGI VONATON

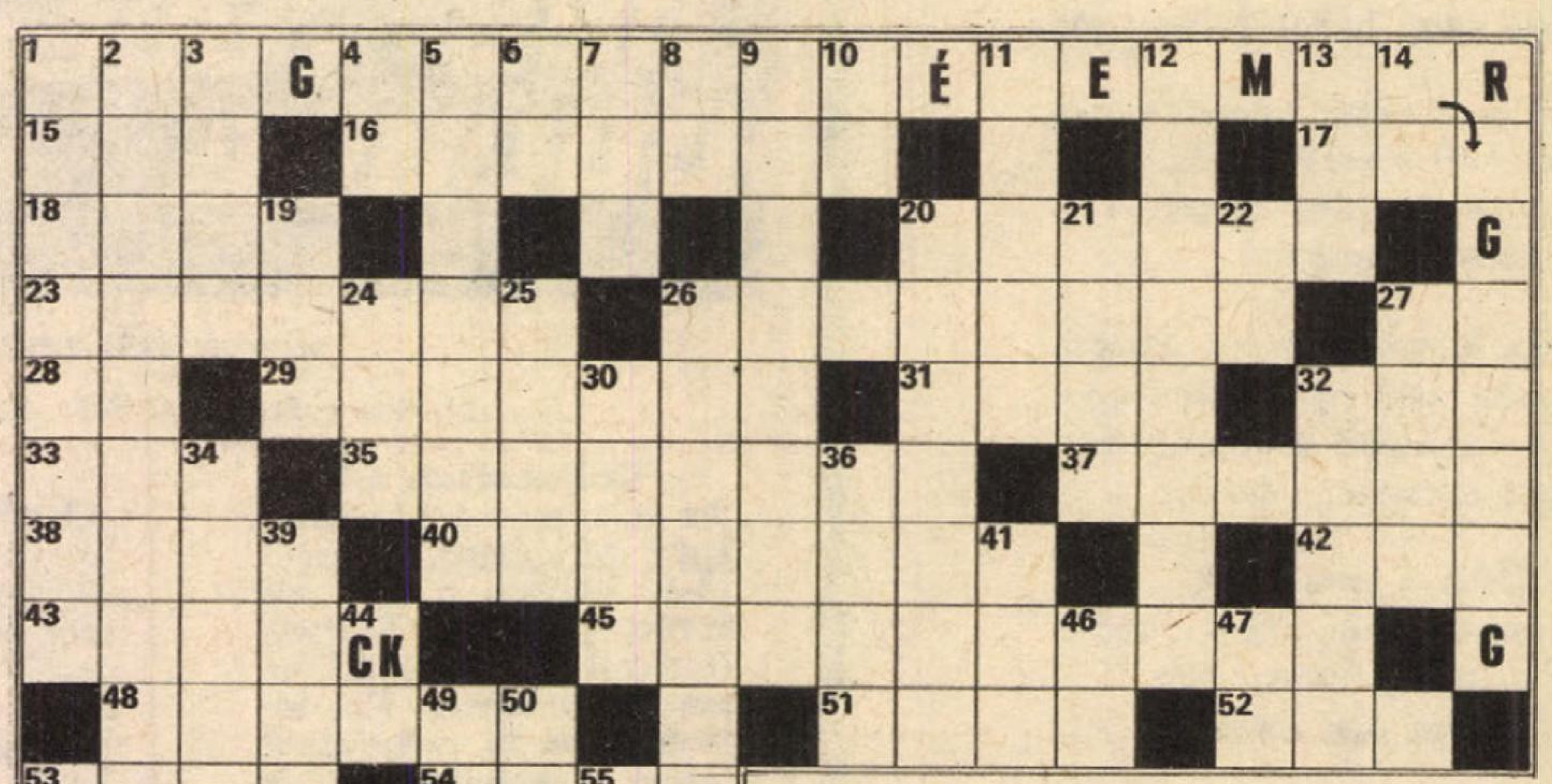
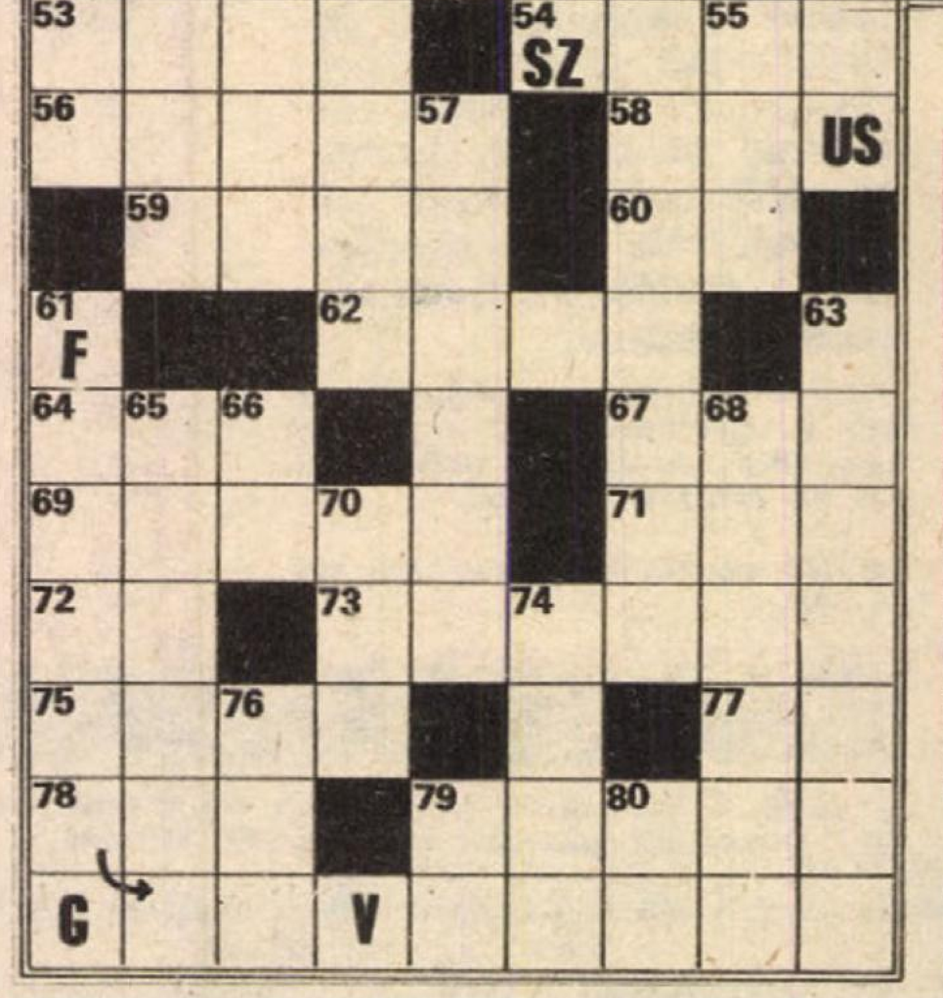
– Kár, hogy nem látjuk ezt a szép tájat a ki-dobált sörösüvegektől...

AZ ELSŐ NAPSÜTÉS

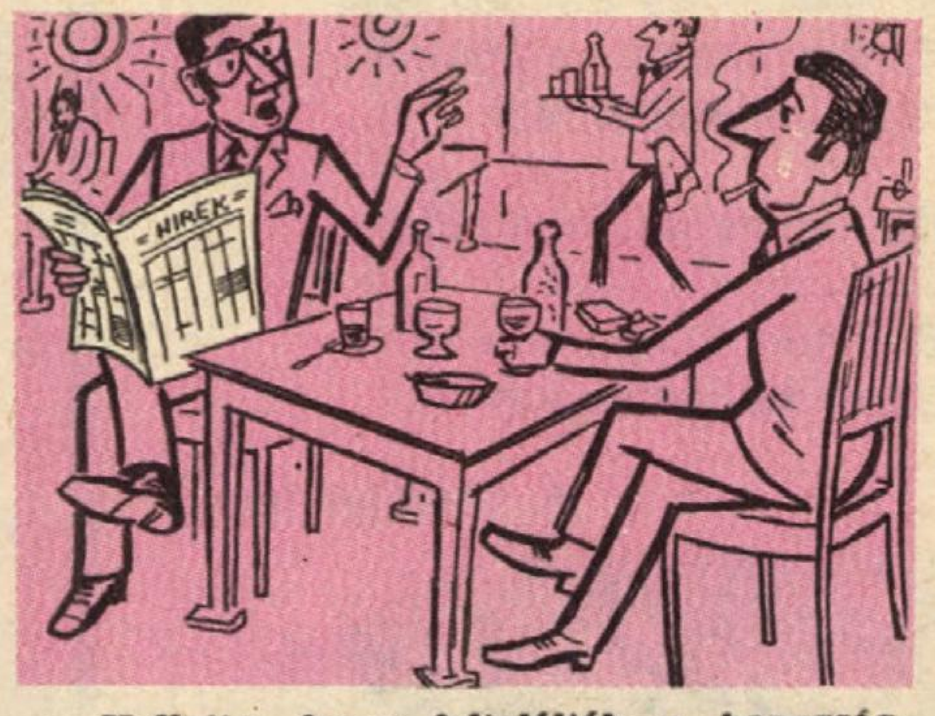

NINCSENEK CSODÁK

Kapornai meséli a barátjának, hogy milyen érdekes gépet találtak fel Londonban: azonnal konstatálja, ha valaki hazudik. — Ez is valami? — legyint a barátja és hozzáteszi: — *Vízszintes 1 és függőleges 61.* Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon, legkésőbb április 16-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők közt háromszor száz forintot sorsolunk ki.

NINCSENEK CSODÁK

— Hallotta, hogy feltalálták a hazugság-észlelő gépet?
— Ez is valami? Vízszintes 1 — függőleges 61.

VÍZSZINTES

15. Elrejt
16. Nemes fegyver a vitában
17. Kiélt öregúr
18. A nap egyik kellemes eseménye
20. Híres sakkjátékos és szakíró a 18-ik században
23. A buddhizmus szerint a tökéletes nyugalom
26. Minden sportmérkőzés célja
27. Azonos magánhangzók
28. Kicsinyítőképző
29. A koponyában van
31. Fontos iromány
32 Mint — németül
33. A máj váladéka
35. Császárok, hadvezérek tiszteletére emelt építmény
37. Nem sima hajú
38. A képet övezi
40. Híres zsinat volt 1542-ben
42. Szó-pótló szó
43. Hírneves kalandor, Jókai két regényének is hőse
45. Rovar, mely csak néhány óráig él
48. Angol költő és drámaíró (1631—1700)
51. Férfinév
52. Van bátorsága
53. Növényevő hal
54. Magyar miniszterelnök (1899—1903)
56. Sarkutazó, a Déli-sarkról visszatérőben halt meg
58. Sok pápa neve volt
59. Új — németül, de magyar névelővel
60. Izomkötő szalag
62. Híres brazil futballista
64. Futómadár
67. Tapló mássalhangzói
69. Pillangó
71. A. E. K.
72. Igekötő
73. Szicíliai tengeri kikötő
75. A hajdani némafilmek komikusa
77. Olasz névelő
78. A görög ábécé é betűje
79. Igénytelen kis épület

FÜGGŐLEGES

1. Ádám és Éva lakóhelye
2. Nem szül gyáva nyulat!
3. Rágcsáló
4. A nyél közepe
5. A közlekedési rendőr teszi
6. 55 — római számmal
7. Angol igen
8. Igekötő
9. Kis terület, amire ez a jelző illik
10. G. S.
11. Jól megfér Pállal a naptárban
12. Többnyire egyházi alkalmazott
13. Mindennek van
14. A ruténium vegyjele
19. Kettő — oroszul
20. A „szívni" ige egyik alakja
21. Dunakeszi lett a neve
22. Azonos mássalhangzók
24. Á. G. D.
25. A Nemzeti Színház kiváló művésze
26. Magyarul: kardvirág
27. Az országúton a gyorsabb jármű
30. A női név
32. Olaszország egyik legnagyobb folyója
34. Amerikai filozófus és esszéíró (1803—1882)
36. Esőben szoktunk — fordítva
39. Első táplálékunk
41. Bodega
44. C. K. D.
46. Szintén
47. Ellentétes kötőszó
49. Mássalhangzó
50. A legsúlyosabb bűntett
53. B. S.
55. ... cola
57. A Szaharában élő nép
63. A tolvaj szülőanyja
65. Bross — magyar szóval
66. Utolsó posta
68. A függ. 11-et így szólították kiskorában
70. Jött — németül
74. Tanít — más szóval
76. I. A. L.
79. Határozóképző
80. ... opper

„ESTI PÁRBESZÉD"

című keresztrejtvényünk helyes megfejtése:

„Drágám, amikor te öltözni kezdtél — én megborotválkoztam."

A 100 forintos díjak nyertesei:

Hanyecz Máté, 7400 Kaposvár, Május 1. u. 15.

Újhelyi Jánosné, 1052 Bp., Régiposta u. 19.

Csillik János, 1091 Bp., Üllői út 23.

A nyereményeket postán küldjük el.

drágámamikorteö
euripides röt l
tragikus erg it
e masereel benő
kéz zs lőrincz
than kassza csn
i vadevezős sei
viadal pilis lk
krikett editke
éo romai g érez
nnn termő j add
moccan uszó hit
ek i aszod oké
g aprod ö ohm l
borotválkoztam

SZILÁNKOK

ÉJSZAKAI LOKÁLBAN

— Hány cukorral parancsolja a kávét?
— Százhetvenkettővel. Olyan árat kérnek a kávéért, hogy még ez is belefér.

MOZIBAN

— *Figyelmeztetem, Pista: szólok a jegyszedőnek! Nem azért jöttem magával moziba, hogy a filmet nézzük.*

ÖRÖKSÉG

L. úgy rendelkezett, hogy a fia örökölje a tehetségét. De a rokonok megtámadták a végrendeletet.

ÓVATOSSÁG

— *Nem szeretem elhamarkodni a dolgokat. Előbb alaposan meg kellene ismernünk egymást — mondta a férj, közvetlenül az esküvő után.*

ORSZÁGÚTON

— Micsoda felelőtlen autósok vannak! Ez a kocsi már fél órája 130 km-es sebességgel megy mellettünk...

ABSZOLÚT SZEMTELENSÉG

— *Én most leszállok a villamosról, de nem szeretném, ha elfoglalná a helyem...*

MAGÁNY

Kovács néni áldja a modern, vékony falú építkezést. Legalább a szomszédból hall néha emberi hangokat.

HAJNALI KELÉS

Némelyik pék olyan rossz kenyeret süt, hogy azért igazán kár volt hajnali háromkor felkelnie.

G. Sz.

RÉGI PESTI INNEN-ONHAN

A FÖLD LEGNAGYOBB LÁTVÁNYOSSÁGA

1899-ben, a mai Keleti pályaudvarral szemben levő Tattersalban mutatkozott be Budapesten Taylor Phileas *Barnum* világjáró óriáscirkusza. Barnum és társa: *Bailey* a reklámnak is mesterei voltak. Ellenállhatatlan csinnadrattával súlykolták be a közösségnek egyedülálló látványosságaik szenzációit.

A Barnum cirkusz négy szerelvényre oszló 67 vasúti kocsiban utazott, 12 víz- és tűzálló sátrában öltözők, étkezők, műhelyek, raktárak helyezkedtek el, a legnagyobb: a 15 ezer személyes nézőtér volt. Barnumék ezer alkalmazottal és hatalmas menázsériával járták a világot. Indiai „szent tehén", királytigris, párduc, oroszlán, rinocérosz, kenguru, tapír, gnu, antilop, yak, jeges-, barna- és óriás szürkemedve, gazella, orix, kazuár, láma, leguán, zebra, krokodil, pelikán, különböző majmok hada, hetven ló, csordányi elefánt, s ki tudná még felsorolni Barnum állatseregletének lakóit.

Aztán az atléták, lovarok, lovarnők, idomárok, bűvészek, légtornászok, kerékpárosok, tűznyelők, bohócok, s hosszú sorban a mai Fellini-filmek rémalakjainak előképei: az indiai gumiember, a tetőtől-talpig tetovált házaspár, a karnélküli erőművész, a kutyaképű uszkár fiú, az élő csodagolyó, az emberi struccmadár, az üllőfejű acélférfi, a csontváz-gigerli, a szakállas, a hajrengeteges és a kardnyelő hölgy, a világ legkövérebb és legsoványabb emberi lénye, továbbá Tomaso, az élő tűpárna, Mab királynő, a törpelány, Dolino úrhölgy, az elektromos csoda és mindezzel még korántsem jutottunk végére Barnum és Bailey programjának.

Képünkön budapesti műsoruk címlapja látható. Hírük még sokáig kísértett, s néhány attrakciójuk később elsatnyulva újra született a ligeti vurstli mutatványos bódéiban.

Békés István

LÓUGY

A zsüri nehéz helyzetben van...

A burnhami bíróság Mr. Scawfield ügyét tárgyalja. A nyugdíjas úr kártérítésért perli szállásadónőjét, Mrs. Irwint, de legalábbis a lakbér csökkentését kéri.

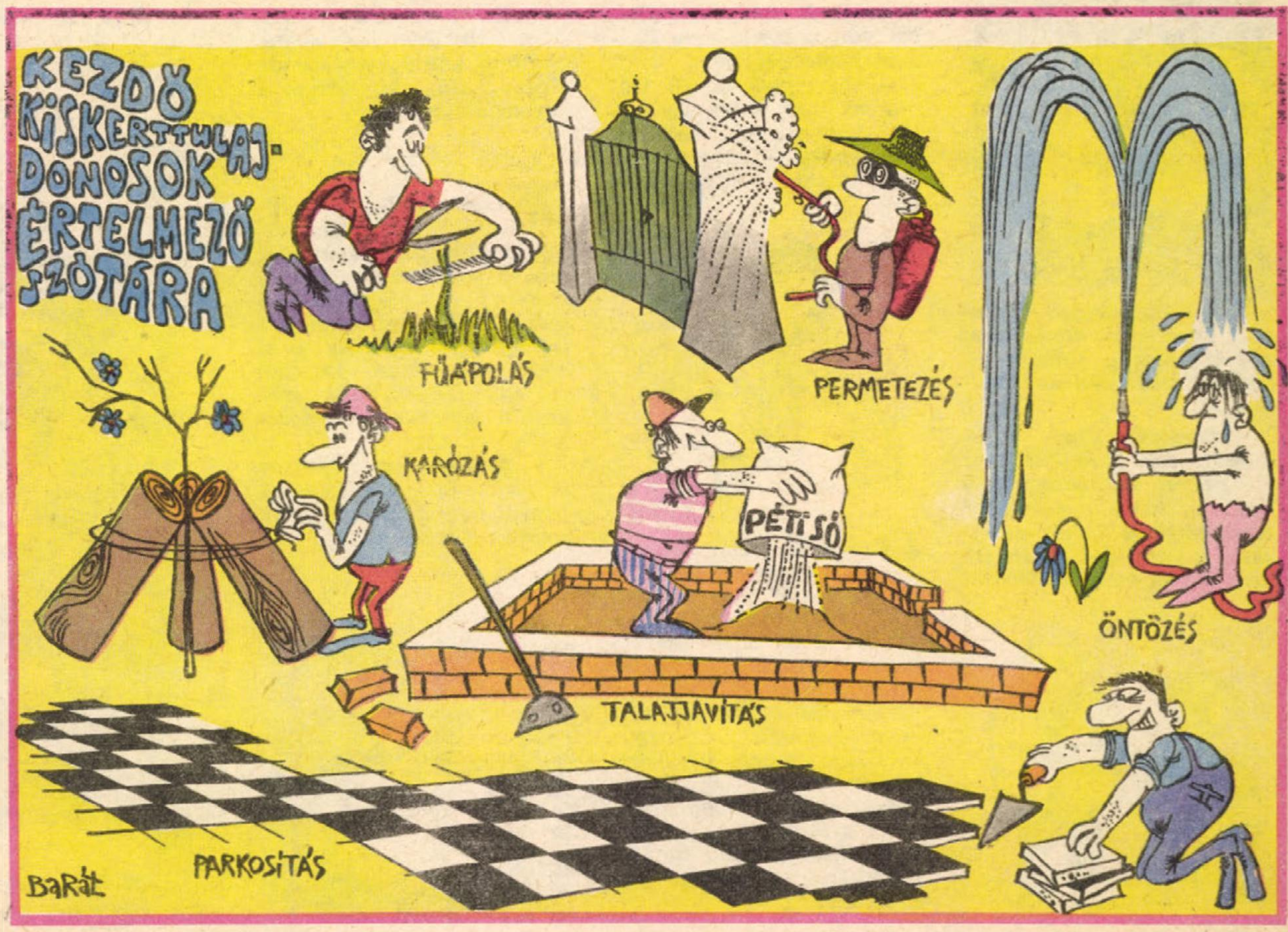
Az indok?

— Valahányszor kiteregetem a frissen mosott fehérneműmet, csakhamar felbukkan Jackie, és az egészet lelegeli.

Hogy ki az a Jackie? Nos, Mrs. Irwin kedves öreg igáslova.

A bíró a fejét fogja:

— Életem első ügye, amelyre még a brit jogtörténetben sem találok precedenst.

SZATIRIKUS HETILAP

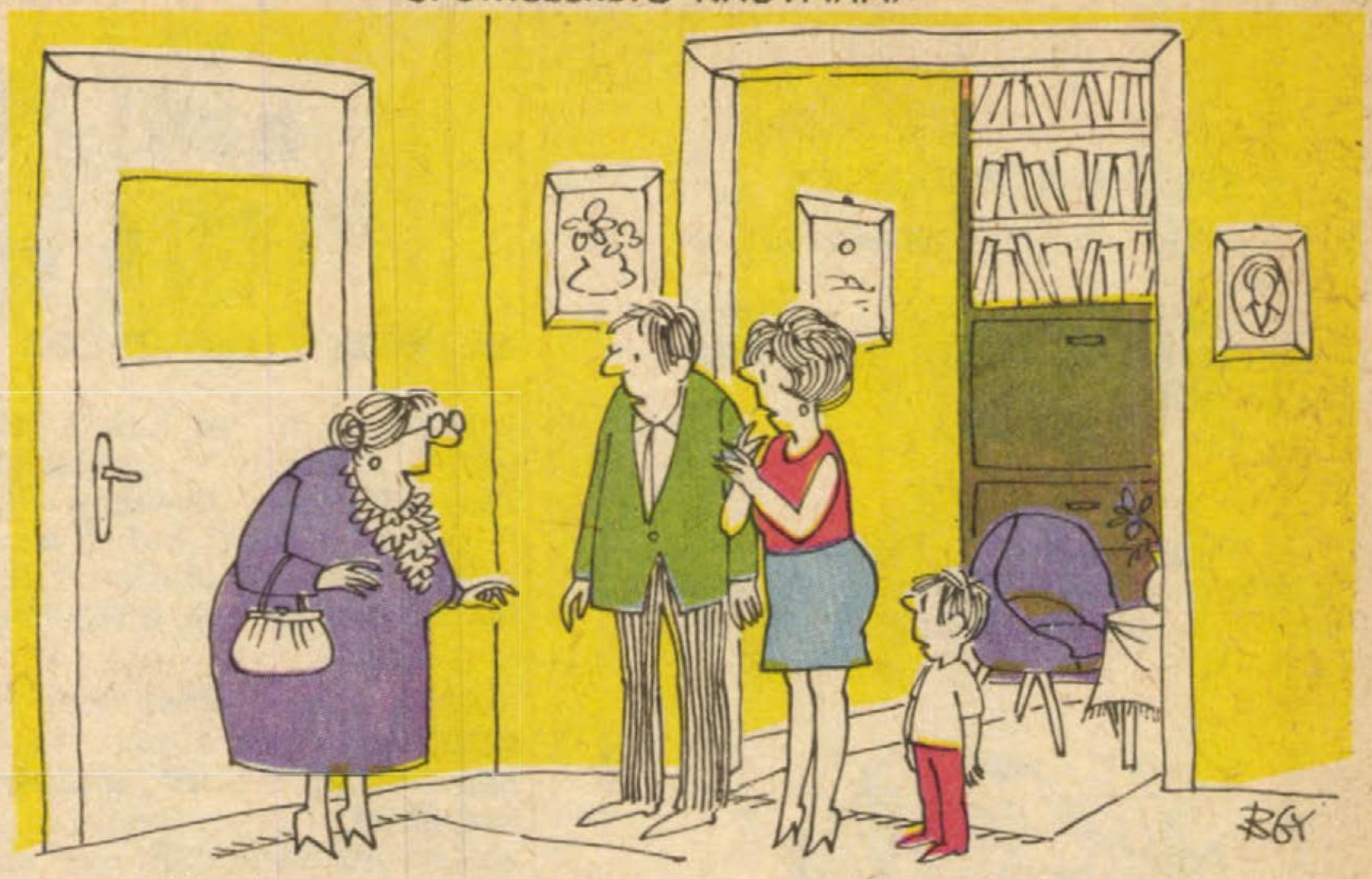
Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Levélcím: 1977. Bp. Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Levélcím: 1959. Bp. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-15 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

KEZDŐDIK AZ IDEGENFORGALMI SZEZON

SPORTSZERETŐ NAGYMAMA

– Azt hiszem, most már itt az ideje, hogy hazakocogjak . . .

TÁJÉKOZOTTSÁG

– Anyu, szerintem a maffia ette meg a befőttet . . .!

tribün

Walter Blackwell jókora darab legényke. 18 éves, 190 cm magas és 120 kiló. A McKeesporti középiskolába jár, a rögbicsapat sztárja. Megkérdezték, mit csinál üres óráiban?

— Azon töröm a fejem, hogyan lehetnék még gonoszabb a pályán.

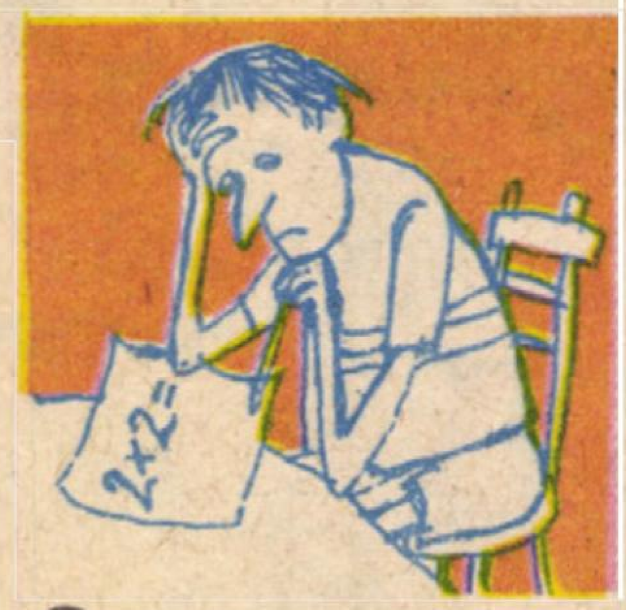
Tom Docherty játékosvásárlásai, cseréi nem nyerték meg a Manchester United vezetőségének tetszését.

— Gyerekkorában — mondta róla a klub elnöke — kapott az édesapjától egy hathetes, gyönyörű vizslakölyköt. Kivitte az utcára és azonmód elcserélte két tizenkét éves macskáért.

Fred Taylor, az Ohio-egyetem kosárlabdacsapatának edzője elégedetlen volt a kezdő ötös szellemi képességeivel.

— Ha ennek az öt fiúnak az agyvelejét egy veréb koponyájába tennénk — mondta — még mindig csak hátrafelé tudna repülni.

Olivier Gendebient, a neves autóversenyzőt, a Le Mans-i 24 órás verseny négyszeres győztesét fura baleset érte. Egy csendes utcán leesett a kerékpárjáról és a bordáját törte.

— A mi családunk már ilyen — mondta. — A nagybácsikám egyszer sakkparti közben sérvet kapott. Az apám elment, hogy megnézze a lóversenyt. A lábát törte. Este mindig halálos rémülten fekszünk az ágyunkba . . .

Washington állam halászati bizottsága a lazacok vonulását akarta tanulmányozni, ezért párezer fiatal halacskát kis jelzéssel látott el. Aztán kihirdette, hogy aki ilyen jelzést, a lelőhely megnevezésével beküld, 3 dollár jutalomban részesül. Az első levél New Yorkból érkezett.

— Ezt a holmit — írta Alan Yanofsky — akkor találtam, amikor egy szendvicsbe haraptam. Kérem a három dolláromat.

* * *

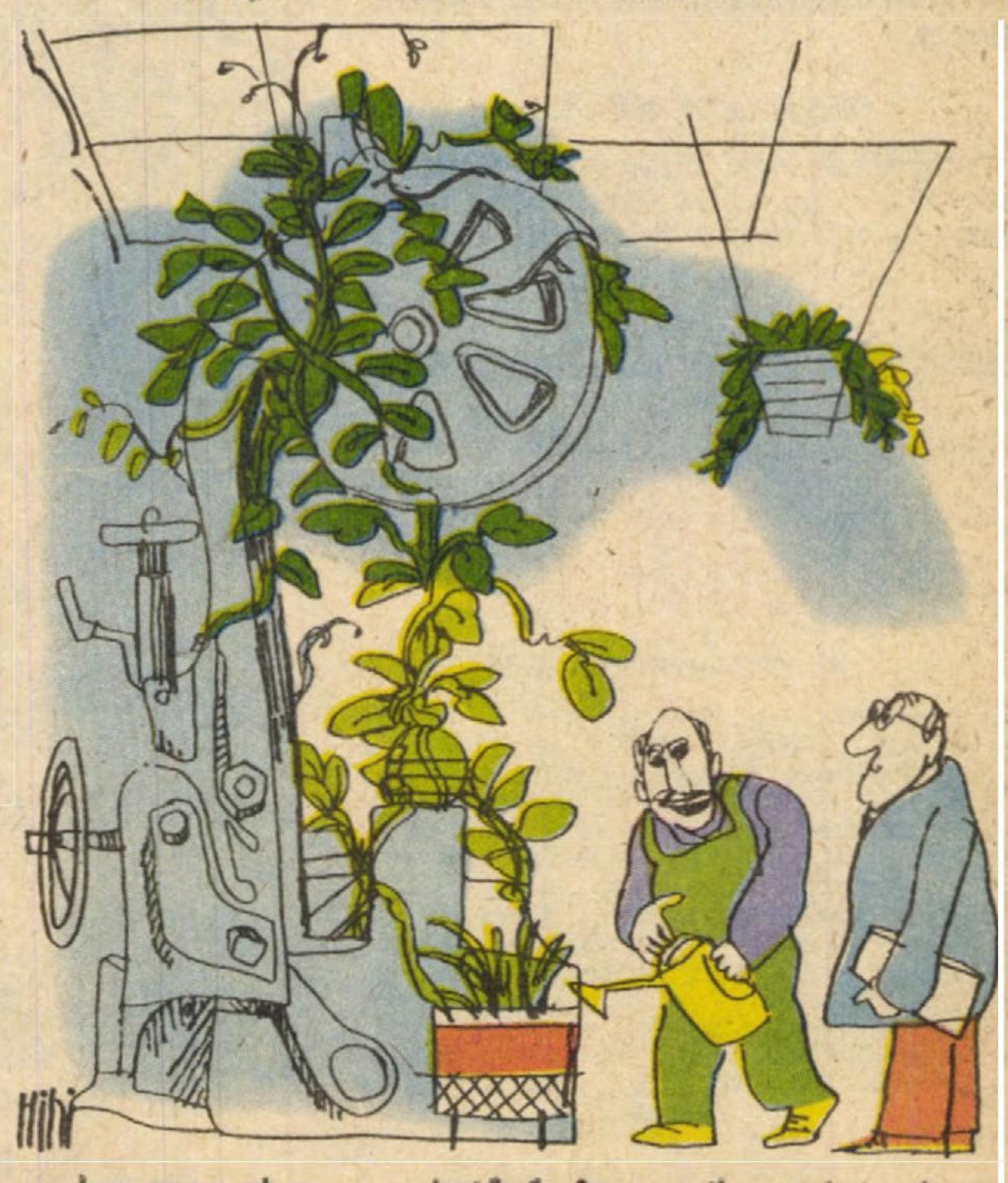
Al Feuerbacht, a súlylökés fedettpályás világcsúcstartóját megkérték, játssza el Romulus király szerepét a New Orleans-i Mardi Gras ünnepségen. Az izomember dolga az volt, hogy kosztümbe öltözzék és egy felvirágozott szekérről aprópénzt hajigáljon a nép közé.

— 3000 kis érmét dobtam le — mondta utóbb. — A végén úgy éreztem, hogy leesik a kezem.

(p. p.)

TEGYÜK SZEBBÉ A MUNKAHELYÜNKET

– Így nem olyan szembetűnő, hogy milyen régi gépeken dolgozunk . . .